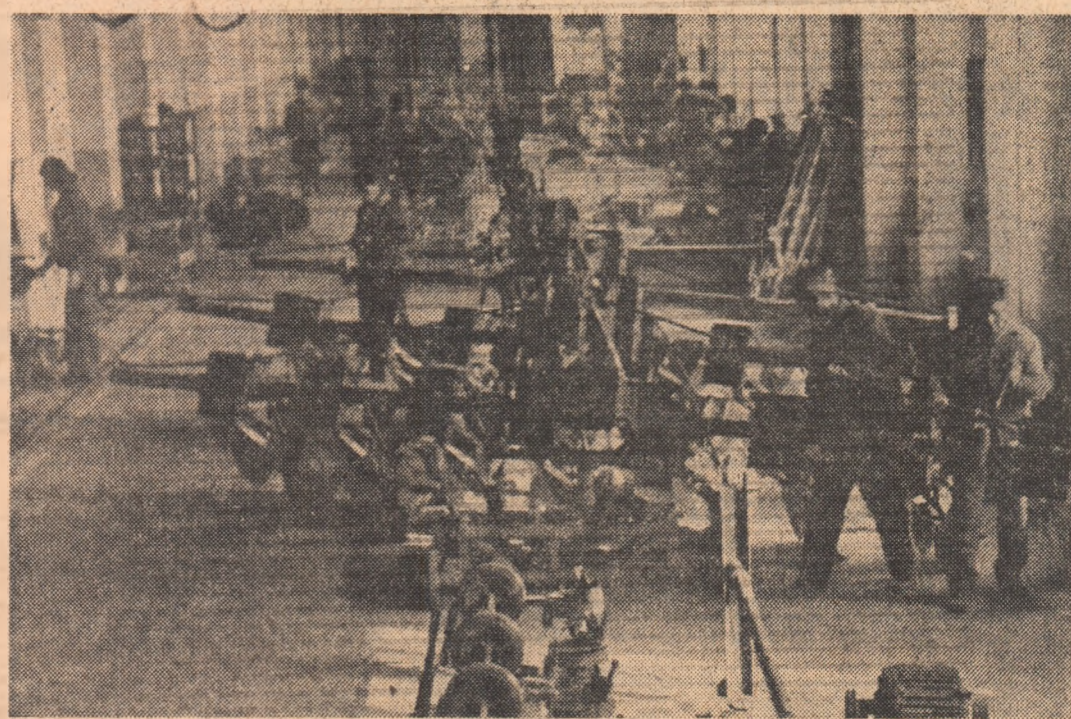

Cîntecia tinereții

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XL
SERIA II
Nr. 10 770
6 PAGINI
50 BANI
SIMBĂTA
14 IANUARIE
1984

1984 — Un an al recoltelor record in agricultura

INTENSĂ ACTIVITATE PE FRONTUL CAMPANIEI DE IARNĂ

În contextul acțiunilor de muncă desfășurate în agricultură acum, în campania de iarnă, notăm, în ziarul de azi, două interesante relații de la corespondenții noștri din județele Iași și Cluj. Subiectele, de maximă actualitate, abordează două probleme distincte, dar care au o influență hotărâtoare asupra nivelului recoltelor din acest an, și anume asigurarea necesarului de semințe și material săditor, pe de o parte, iar pe de altă parte amenajările de îmbunătățiri funciare — irigații, desecări, combaterea eroziunii solului. Așa cum subliniam și în precedentele articole dedicate problematicii agriculturii, dezvoltării ei sustinute la cotele planului pe acest an, cele două categorii distincte de lucrări au ca timp optim de efectuare iarna, orice amănare a lor influențând negativ nu numai recolta în sine dar și organizarea și desfășurarea altor lucrări din campaniile viitoare. Numai un exemplu care le leagă: dacă nu se pregătesc din timp semințele întinze campania de însemnări și cantitativ, adică se depășește epoca optimă de semănat, dar și calitativ, pentru că nu se pot respecta integral normele agrotehnice obligatorii, iar dacă de pe acum nu se asigură din punct de vedere agropedologic (deci lucrări de îmbunătățiri funciare sub toate aspectele) parcelă ce vor fi însemnate, în primăvara și mai târziu toate lucrările tehnologice de la semănat, la întreținerea culturilor și recoltat, se vor desfășura sub limitele eficienței economice și productive. Iată de ce acum trebuie asigurate semințele (livrate în unități pe sortimente), acum trebuie efectuate lucrări de îmbunătățiri funciare pe suprafețele ce urmează a fi cultivate.

- SUB SEMNUL CALITĂȚII IREPROȘABILE — ASIGURAREA FONDULUI SEMINCER
- IN PRIM-PLAN — EFECTUAREA EXEMPLARĂ A LUCRĂRILOR DE ÎMBUNĂȚĂRI FUNCiare

IN PAGINA A 5-A

CRONICĂ DE ÎNTRECERE

Economii de energie și combustibili

Utilizarea judicioasă a energiei electrice și combustibililor, economisirea acestora pe toate căile se află în atenția colectivului de oameni ai muncii din întreprinderile industriale și din celelalte unități economice din întreaga țară. Amplul program de măsuri, menit să contribuie la reducerea severă a consumurilor, fără însă a influența buna desfășurare a producției se aplică cu rezultate pozitive, se materializează în obținerea unor însemnate economii.

Asimilarea de noi produse

Paralel cu realizarea exemplară a sarcinilor de producție și a angajamentelor asumate în întrecerea socialistă, colectivul întreprinderii Laminorul-Brala continuă cu succes și în acest an asimilarea unor noi produse și introducerea acestora în fabricație. Astfel, în prima decadă a lunii ianuarie, la această întreprindere au fost asimilate trei importante reperi de laminat care pină acum se achiziționau din import. Este vorba de produsele: inel complex de 8 țoli și jantă — ambele fiind destinate în construcția de autoturisme, precum și noul produs denumit „sînă riflată” — necesar la confecționarea unor utilaje agricole. Noile produse reprezintă rodul hărniciei, căutării și creativității anului colectiv de specialiști ai unității amintite.

O nouă fabrică de cherestea

Acțiunile pe linia perfecționării fluxurilor tehnologice întreprinse în unitățile sucevne de industrializare a lemnului s-au finalizat printr-o nouă realizare: intrarea în circuitul produciv a fabricii de cherestea din Vama — Cimpulung Moldovenesc. Disponind de o hală de fabricație complet modernizată și dotată cu o linie automatizată de gaterie rapide, circulare și benzi transportoare și de sortare, aceasta este cea mai modernă secție de industrializare a lemnului din nordul Moldovei.

În același timp, depozitul de busteni a fost înzestrat cu o bandă de alimentare a gaterelor, lemnul fiind astfel sortat și dimensionat în funcție de fiecare comandă în parte. Noile perfecționări se reflectă, sub raportul eficienței, în dublarea productivității muncii față de rezultatele obținute în vechile spații de producție.

Specificul unei activități orientate exclusiv spre export: MOBILITATE, CALITATE, EFICIENȚĂ

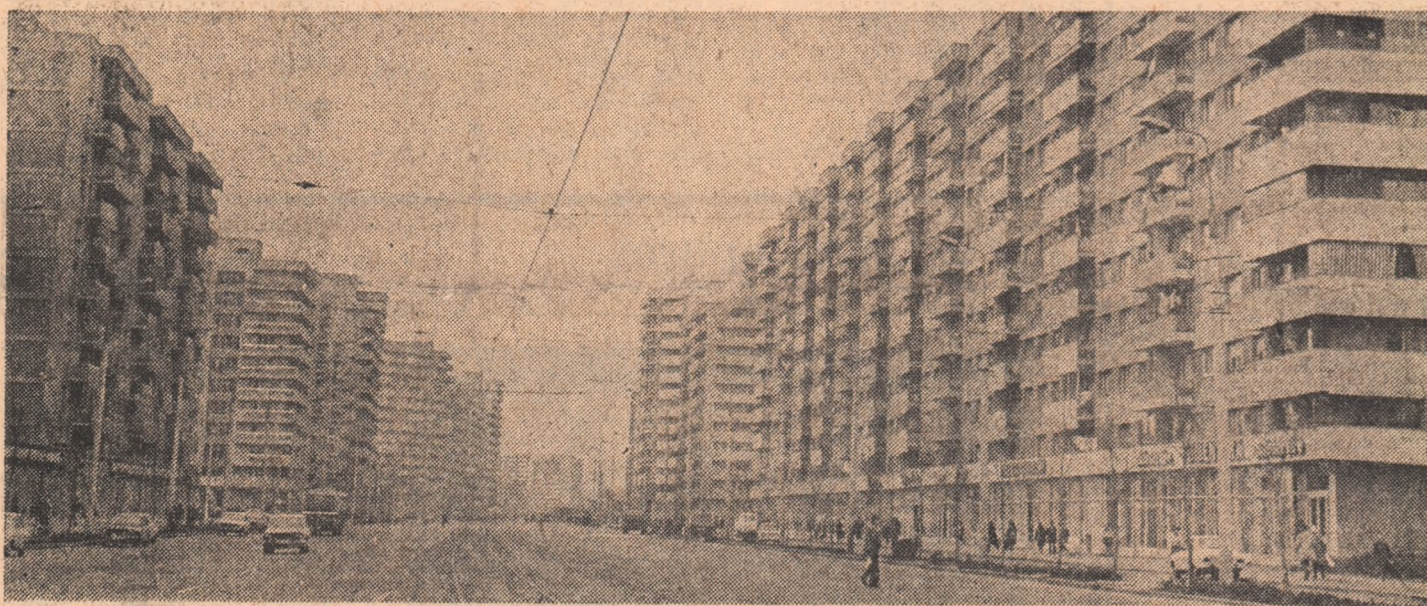
Mărturisindu-i deschis, de la bun început, tema documentării pe care vroiam s-o realizăm — modul în care a fost pregătită și se realizează producția pentru export încă din primele zile ale acestui an — Cornelu Predoiu, inginerul șef al ÎNTEPRINDERII DE CONFEȚII ȘI TRICOTAJE BUCUREȘTI, ne-a precizat cu aceeași franchețe: „Având în vedere tradiția unității noastre, capacitatea colectivului nostru de a răspunde exigențelor unei producții de cea mai înaltă calitate, de respectarea întocmai a tehnologiilor de fabricație cit și a termenelor prevăzute în contractele încheiate cu partenerii străini, de mai mult timp I.C.T.B. a fost desemnată să realizeze numai producție pentru export. Aceasta este o dovadă a încrederii de care se bucură unitatea noastră, dar, totodată, și o sarcină de maximă răspundere pe care ne străduim să o onorăm cât mai bine”.

La Întreprinderea de confecții și tricotaje București

mai evidentă tendință din partea firmelor de a trece de la cererea de comenzi mari pe un articol la serii mult mai mici — așa-numita „producție de boutique”. Toate acestea presupun un nou mod de a gândi organizarea locului de muncă, a producției, astfel încât să se poată răspunde cu toată promptitudinea oricăror comenzi. — Am început pregătirea producției pentru 1984 — ne spunea inginerul șef al întreprinderii — încă din ultimul trimestru al anului trecut, stabilind contracte atât cu partenerii noștri de tradiție — U.R.S.S., S.U.A., Canada, R.F.G., Franța, R. P. Chineză, Arabia Saudită, Kuwait — cit și cu partenerii mai noi, care s-au convins de calitatea produselor noastre, de seriozitatea și promptitudinea cu care ne onorăm comenzile. În acest moment lucrăm pentru sezonul primăvară-vară, continuând să purtăm tratative pentru realizarea unor noi contracte care să ne asigure acoperirea întregului plan de export pe care îl avem. Datorită specificului muncii noastre, aceste contracte se încheie, practic, pe parcursul întregului sau aproape întregului an, la ora aceasta, de exemplu, necunoscutu-se încă moda toamnei 1984. Sigur, colectivul de creatori din cadrul Centrului de cercetare și proiectare a îmbrăcămii din cadrul întreprinderii noastre nu așteaptă să vină toamna pentru a vedea ce se poartă (n.n. — ponderea modelelor proprii în totalul modelelor executate este de 80 la sută).

(Continuare în pag. a IV-a)

LAURENȚIU OLAN

Pantelimon

Foto: V. TANASOF

DIN MAREA CARTE A ISTORIEI NOASTRE NAȚIONALE

125 de ani de la făurirea statului național român modern

Cu gîndul la viitorul fericit al țării

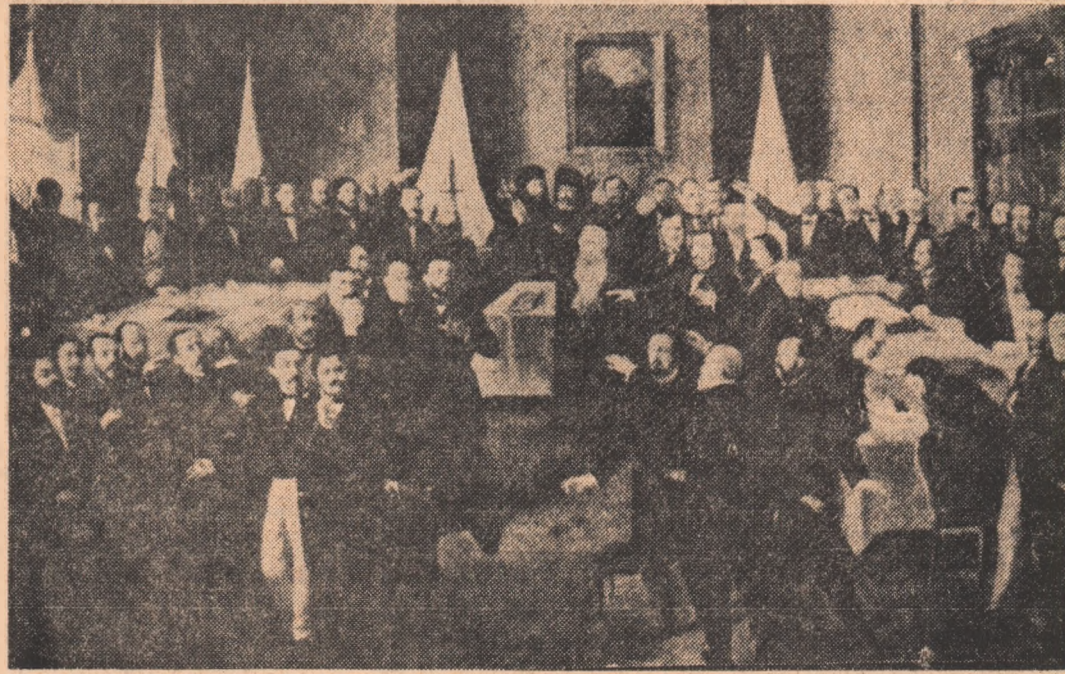
Lupta pentru unire a fost și a rămas permanent în conștiința și în fapta eroilor săi o luptă pentru viitorul țării și al poporului. Mărturie ne arată gîndul timpului pe care luptătorii uniunii și-au dat pentru realizarea mărețului ideal căruia i s-a dăruit întregul nostru popor, cu întreaga sa ființă, cu întreaga sa putere de luptă. Insemnătatea cu adevărat istorică a înfăptuirii idealului unirii a fost vîntul de participanți la această luptă cu deosebire în prefăcerea înnoitoare de ordin politic, economic, social, ce trebuiau să urmeze și să fie declanșate de înfăptuirea lui. Iată de ce, în istoria noastră, Unirea de la 1859 nu a fost un simplu act, ci piatra de hotar a unui proces care avea să aducă parcurgerea unor trepte necesare pe drumul împlinirii în istorie a poporului român.

Unirea de la 1859 a fost temelia realizării celui mai mare ideal, anume cucerirea independenței de stat la 1877-1878. Asocierea celor două extraordinare evenimente din istoria noastră, Unirea de la 1859 și independența dobîndită în 1877-1878, a marcat intrarea într-un moment decisiv a luptei pentru făurirea statului național unitar român, la 1 Decembrie 1918. Acest proces, jalouș de date pentru todeauna dăruite în memoria și conștiința poporului român, s-a desfășurat pe baza trinității a dezvoltării economico-sociale a României, dezvoltare care a înregistrat printre

elementele cele mai semnificative ale sale și ascensiunea muncitorimii și a mișcării socialiste revoluționare în viața țării, ascensiune care se va dovedi anul din factorii catalizatori ai luptei pentru deplina unitate și libertate a poporului nostru. În modul cel mai convingător este argumentat acest lucru de participarea nemilîtoare a forțelor celor mai înalte ale societății la cucerirea independenței și deplinei unități naționale. Alături de țărănime, muncitorimea și mișcarea socialistă s-au situat în primele rînduri ale marii bătălii pentru unitate și libertate, mulți oameni din rîndurile lor dîndu-și tributul de sînge și jertfă ce-ruț de istorie, de împlinirea destinelor poporului român, intrînd astfel în panteonul de aur al eroilor neamului românesc.

Unirea din 1859, cei 125 de ani care au trecut de la înfăptuirea ei constituie un traseu al progresului permanent, un traseu marcat hotărîtor de momente care au decis soarta poporului român, soarta pe care noi, astăzi, în România socialistă, ne-o făurim liberi și demni într-o țară liberă și demnă, în virtutea victoriei raportate în cea zi de august 23 1944, cînd a început revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă. A fost ziua care avea să deschidă înaintea poporului epoca deplinei realizări a străvechilor sale idealuri și aspirații de mai bine, de fapt triumful voinței sale neclintite de a-și făuri viitorul care și-l dorește, de a fi stăpîn pe sine, la ei acasă. Semnificația majoră a unității Moldovei și Munteniei rezidă tocmai în aceea că ea a pus una din pietrele de temelie ale viitorului, așa cum îl trăim noi astăzi, așa cum îl făurim pe cel de mine, muncind cu abnegație și dezvoltînd patrie pentru înflorirea și fericirea patriei noastre, dovedindu-ne și în acest fel continuatori fideli ai operii căreia i s-au dedicat altele generații de fii ai poporului român.

TRAIAN GÂNJU

„Aspirația generoasă a tuturor generațiilor”

Această zi este cea mai mare ce a văzut românii în anele istoriei lor! Actul ce am făcut noi astăzi este un act ce dovedește la noi un patriotism și o dezinteresare așa de mare, cum rar se poate vedea exemple la națiunile cele mai civilizate ale Europei. Sint acum mai mult de două secole și jumătate, de cînd unirea românilor, aspirațiune generoasă a tuturor generațiilor, căuta să se realizeze prin puterea materială, prin sforță, prin sînge, Astăzi, unirea se realizează prin puterile morale, prin armele spirituale. Grație vouă, mandatar ai nației, care stăruți într-un moment a vă învinge

toate pasiunile, a călca peste toate interesele egoiste, a înduși orice ură și a depărta orice simpatii și antipatii personale, spre a depune pe altarul patriei, pur și virgin, acest princip al reconcilierii generale și al puterii naționale, grație înalților puteri garante, care ne arată drumul prosperității și al mărimii noastre, prin recunoașterea și garantarea drepturilor noastre naționale și al vechilor noastre tractate, pe care părinții noștri le apărară cu sîngele lor și cari stăteau ascunse și amoroșe sub valul uitării și al violării!

O eră nouă se deschide pentru noi! Această eră este aceea

a regenerării noastre! Voi veți avea mîndria a spune nepoților voștri că ati pus cea dinții piatră la acest nou edificiu și accentele vocii și recunoștinței lor se vor transmite răsîndînd din generație în generație! Și care este natura actului ce noi săvîșim cu atîta regularitate, liniște și desinteresare? Alegerea

VASILE MĂLINESCU

(cuvîntare ținută în Adunarea electivă a Țării Românești cu prilejul alegerii domnitorului Moldovei, Alexandru Ioan Cuza, și ca domn al Țării Românești)

(Continuare în pag. a IV-a)

Gînd despre Eminescu

Cartea aceea, odihnindu-se pe catifeaua vitrinei de sticlă, într-una din încăperile Casei Pogor din Iași nu fascinează. Ori de cîte ori mă aflu acolo o privesc nemulțumit în șir, scîldăcit în lumina albă care coboară din plafon, imbrăcînd lucrurile din jur într-o coajă străvezie de marmură. Un adolescent, cîștigînd undeva, privesc fascinat zîla în șir uriașul diamant Koh-I-Noor pînă orbise, cu retina arsă de lumina aceea malefică, teribilă a pietrei. Cartea aceea despre care vorbesc mă odihnesc, mă purifică. Nu are copertile imbracate în aur sau legate în piele de Cordoba, nu e ferecată cu diamante sau rubine, nu are gravate pe ea cuvîntul misterios. După înfăptuire și dimensiuni o mai curînd modestă, cu o grafică de extremă simplitate. Sînt nemulțumit acolo, emanînd lumină proprie, trimînd în jur razele ei misterioase, energia ei ultrasonică, cuvîntele ei ca niște uriașe aripi, totdeauna deschise. Dacă te apropii mai mult simți nevoia să o atingi. Te oprești însă, Sticla vitrinei o protejează așa cum alăptele speciale separă de lumea din jur cuburile de uraniu sau de materie stelară. O privești în continuare fascinat. Coperta e mată, simplă, lipsită de orice ornamente, așa cum cerul face parte dintr-un peisaj sau arborii, sau firul de iarbă. Ediția din 1883 (Maiorescu) a „Poesiilor” lui Eminescu, acea carte care echivaloază cu o nouă întemeiere a Poeziei românești și a Limbii Române. A împlinit în decembrie, anul trecut, vîrsta de un secol. O carte care a traversat la de aparțină ei nu un veac de singurătate ci un secol de imensă bucurie și pe aripile căreia sîntem purtați noi toți cei care gîndim și trăim în limba lui Eminescu.

ment de frumos umul din scriitorii țării, participînd la recenta ediție a festivalului de poezie menit să omagieze geniul uriaș al celui mai universal dintre poeții noștri. Dintr-o numeroasă manifestări care au marcat această emoționantă sărbătoare a poeziei mi-a rămas cu deosebire în minte spectacolul evocator desfășurat în sala de concert a Filarmonicii. Traversasem orașul pe jos, simțînd cum cad secunde în pișnia zilei, ne amestecam cu trecătorii și tramvaiete, inspirasem eterul ațelului înalt și inepresibil al tescenții și copii, înfrigați de trecerea prin tunelul terrenei de-aferă. Apoi, deodată, sub bolțile sălii, încep să rezonance veritabile sursele lui Eminescu. Se recită și se cîntă din Eminescu. Am senzația că în vîrsta încăpătoare pătruns o pasare uriașă. O simt distinct cum își desfășoară aripile, ca un condor imensitate, îi aud distinct zădăritul în zbor, în zbor, apoi mai repede, tot mai repede. Ne aflăm toți sub umbra ei imensă. Apoi, brusă, toți, dar absolut toți ei care ne aflăm acolo avem senzația fizică inepresibilă de zbor. Plutește totul în jur: sala și bolțile, și orchestra, și corul cu solistul lui imbrăcat în frac, și actorii, și profesorii universitari aflați în sală, și ceferarii și adolescenții, și unduioarea cortină a scenei. Zburăm toți la „remorca” lui Hyperion. Zboară și orașul întreg, purtat de uriașă nacelă a poeziei, cu străzile, cu tramvaietele lui, cu turnurile lui, ca într-o uriașă plutire kinestezică. Sîntem lipsiți de densitate, iarna a dispărut, s-a retras, și peste tot a năvălit o vegetație paradisiacă. Zburăm. De mai bine de un secol zburăm, purtați de gigantica arcă a lui Eminescu.

Glose

LA UN TINĂR ANOTIMP

„Cel mai de seamă cetățean al Iașului din toate timpurile a fost, desigur, Mihai Eminescu”, spunea nemaipo-

pătruns o pasare uriașă. O simt distinct cum își desfășoară aripile, ca un condor imensitate, îi aud distinct zădăritul în zbor, în zbor, apoi mai repede, tot mai repede. Ne aflăm toți sub umbra ei imensă. Apoi, brusă, toți, dar absolut toți ei care ne aflăm acolo avem senzația fizică inepresibilă de zbor. Plutește totul în jur: sala și bolțile, și orchestra, și corul cu solistul lui imbrăcat în frac, și actorii, și profesorii universitari aflați în sală, și ceferarii și adolescenții, și unduioarea cortină a scenei. Zburăm toți la „remorca” lui Hyperion. Zboară și orașul întreg, purtat de uriașă nacelă a poeziei, cu străzile, cu tramvaietele lui, cu turnurile lui, ca într-o uriașă plutire kinestezică. Sîntem lipsiți de densitate, iarna a dispărut, s-a retras, și peste tot a năvălit o vegetație paradisiacă. Zburăm. De mai bine de un secol zburăm, purtați de gigantica arcă a lui Eminescu.

MIRCEA FLORIN SANDRU

IN PAGINA A 2-A: LUMEA IDEILOR

- Valori și opțiuni ● Confruntări de opinii ● Receptarea operei ● Debateri — controverses

IN PAGINA A 3-A:

ORAȘE-SIMBOL ALE UNIRII

- Focșani ● Craiova ● București ● Iași

dezbatere • controverse • note • interviuri • recenzii • puncte de vedere

LUMEA IDEOLOGICĂ

dezbatere • controverse • interviuri • puncte de vedere • note • recenzii • informații

Valori și opțiuni

PERSONOLOGIE ȘI TINEREȚE

Bruxelles, decembrie 1983. La Universitatea Liberă are loc o reuniune științifică organizată de UNESCO. Printre personalitățile participante profesorul Georges Lamberg, de la prestigioasa și multisculara instituție franceză de învățământ și cultură, Collège de France. Discuția noastră se leagă firesc și trece pe neobservate de la un subiect la altul, dar pe un fir ideatic care plasează în prim-plan nevoia de spirit umanist în științele contemporane. La un moment dat devin mai atenți pentru că vine vorba despre personalitate. Terminul, cumva construit și insolit, dar bucurându-se de o circulație tot mai largă, vrea să desemneze complexul științific interdisciplinar al studiilor problemelor personalității umane. Cu îndărmă interlocutorul reștin pe banda magnetice a unei casete cele ce urmează...

Convorbire cu prof. GEORGES LAMBERG, de la Collège de France

riei sistemelor — că avem de a face cu o suplete deosebită a sistemului științelor omului. Biologii, informaticienii, ciberneticienii au arătat că un sistem complex este interactiv și are mari grade de libertate pentru subsistemele care îl compun. Sistemul științelor omului este mai mult probabil și scapă unei axiomatice ca atare.

A.C. Personalogia lansează un mesaj umanist sau tehnicit? Întreb, pentru că s-au rafinat mult metodele de evaluare, iar spiritul metric n-a dispărut.

G.L. Umanist, prin excelență. Personalogia n-are sens decât în măsura în care reflectă, voit, acel mare flux deschis care corespunde vieții.

A.C. Există însă, în personalogie, un aport al științelor exacte, chiar al celor tehnice. Nu-l putem nega.

G.L. Caracteristica frântă a epocii noastre este, desigur, impactul științelor exacte. Dar în științele omului se impune un echilibru. Cultura, cea care este element propriu omului, poate să regleze, de pildă, echilibrul dintre moștenirea genetică și influențele mediului în fenomenologia umană.

A.C. În ce sens fenomenologia?

G.L. Nu în sensul dat de curentul filosofic cu acest nume. Ci în sensul că omul este o apariție particulară, care are propria sa originalitate, cultura sa. Fenomenul uman există ca atare.

A.C. Înțeleg! Acum, particularizând cumva, ce este nou în științele omului, în Franța?

G.L. Mai întâi, curentele franceze vorbesc despre „științele vieții”, care întrec și abordare genetică, biologică, culturalologică, sociologică, ecologică etc. Fără privilegierea vreunei perspective!

A.C. Dar, să zicem, perspectiva structuralistă, nu este cumva privilegiată?

G.L. Sint, desigur, curente (chiar tinere) care datorează mult lui Lévi-Strauss, dar care caută diversitatea și multiplicarea câmpurilor de abordare.

A.C. Există, deci, curente nestructuraliste?

G.L. Desigur! Întorcerea la trecut este mult contracarată de spiritul noi. Ca o nevoie vitală este resimțită aceea a deschiderii spre alte domenii, a necantării.

A.C. Să luăm un alt exemplu: antropologia. Ea a elaborat multe modele, dar valoarea lor practică este încă mică.

G.L. Antropologia — în sens general — a fost prizoniera trecutului său școlastic, prea academic, care a făcut-o mai mult narativă și descriptivă decât acțională. Nu s-a deschis prea repede spre datele pozitive oferite de alte discipline. Dar deschiderea s-a operat, oricum.

A.C. Puteți da un exemplu?

G.L. Desigur, cel al antropologiei medicale. Acest domeniu abordează, situează boala și sănătatea nu doar la nivelul actului patologic sau neopatologic, ci într-un context mai larg, cel cultural, climatic, moral etc. Deci, cu deschideri de analiză, singurele care pot furniza explicații profunde și conduce la valoarea aplicativă a demersului...

A.C. Dacă decizia socială este sensibilizată?

G.L. Oricum, o sensibilizare se produce și discursul antropologic la calea evoluției pragmatice, se finalizează. Este de dorit, cel puțin, să se întîmple așa.

A.C. Pot să mai propun un exemplu?

G.L. Desigur.

A.C. Cel al tineretului. Cum definiți tineretea? Există o știință generală a tineretului?

G.L. Așa zice că tineretea este epoca rispei!

A.C. Nu înțeleg!

G.L. Da, este așa în care omul dispune de extraordinare capacități vizavi de nevoile obișnuite, dar pe care le poate rispi fără vreun rezultat pozitiv.

A.C. Este mai clar, dar puțin cam poetic!

G.L. Nu, nu este poetic. Tinerii pot să dea dovadă unei eficiențe deosebite. Și trebuie s-o facă. De aceea zic că o abordare de acest fel deschide studiul tineretului spre praxiologie, spre acțiune. Tineretea este greu de definit în amonte și în aval. Este o verigă în lanțul dezvoltării, dar nu avem dreptul s-o gîndim sectorial, decupînd-o cumva. Trebuie s-o abordăm în acest flux al dezvoltării umane, pentru că este cheia vieții omului, pentru că poartă în sine toată dinamica vieții. De aceea avem o responsabilitate enormă: viitorul vieții depinde de calitatea pe care o asigurăm acestui fenomen al tineretului și de calitatea pe care el însuși și-o atribuie, de chibzirea capacităților, de antirispă! Așa reveni însă la o idee anterioară, legată de aceasta.

A.C. Vă rog.

G.L. Punctul critic al umanității, la ora actuală, se situează la nivelul dezechilibrului între triumfalismul științelor exacte (care le dă impresia că ar fi conducătoarele destinului vieții) și abordarea omului ca fiindă care gîndește, care fabrică propria sa cultură. Dacă nu sint compensate de o reflecție mai profundă asupra rolului și responsabilităților omului, exuberanțele cunoștințelor noastre și viteza fantastică a dezvoltării tehnologice pot atrage riscuri foarte mari. Lumea actuală, atît de amenințată de distrugere, de război, are nevoie, între altele, de un „supliment de suflet”. Iar tineretea îl poate oferi!

...Am întrerupt aici discuția, pentru că se relau lucrările reuniunii. Mesajul umanist al ideilor a răzbătut cu claritate printre cuvintele rostite. Este și rațiunea pentru care fac public acest mesaj.

ACULIN CAZACU

Confruntări de opinii

A devenit aproape un truism să spunem că secolul al XX-lea, pe lângă multe alte dimensiuni definitorii pe care le învecerează, a deschis o nouă eră în istoria omenirii: era comunicățională, societatea modernă fiind, după opinia unora, nici mai mult, nici mai puțin decât o „societate a informației” difuzată pe canalele mass media. Alvin Toffler — un prodigios „prestidigitator” de idei surprinzătoare și scotante — avansa de curînd în cartea sa „Al Treilea Val” presupunerea că, de fapt, după ascensiunea irezistibilă a mijloacelor de comunicare de masă, ce a însoțit civilizația celui de-al Doilea Val, iscat de revoluția industrială, asistăm (cel puțin în situația țării noastre industrializate), la un proces de „demasificare” a mijloacelor de informare colectivă. Ca și în cazul altor constatări și coniecții vehiculate cu desinvență de autorul la care ne referim, ideea „demasificării” mijloacelor de informare nu reprezintă altceva decît un argument invocat în favoarea unei demonstrații în care viitorul pare pus într-o ecuație simplă, la îndemina oricui, pe baza unor exemple extrase din realitatea cotidiană. Procedul, eficient de altfel (cu condiția să fie aplicat în doze potrivite) al celor categorii de cititori, cu lecturi moziculate și disponibilități uriașe de tranșare a problemelor globale, la nivelul cunoștințelor comune, în sintagmele acestora, la nivelul practicii cotidiene, în proiectii vașe ce uzează însă de numeroase date statistice lăsd impresia maximei exactități), se dovedește, totuși, la o analiză mai atentă, a nu fi decît un expedient ideologic.

Exemplele pe care Toffler le aduce în discuție sînt ele însele discutabile. Pentru a arăta că mijloacele de informare sînt în curs de „demasificare” el nu se sîfșește să atribuie anumite conotații ad-hoc unei curbe ușor descendente a audienței mijloacelor de informare de masă

tradiționale — presa, radioul, televiziunea — în societatea occidentală, mai precis în Statele Unite. Astfel, Toffler furnizează următoarele cifre: dacă în 1973 ziarul american totaliza un tiraj zilnic de 63 de milioane de exemplare, în 1978, în condițiile unei serioase creșteri demografice, tirajul acestora scăzuse la 62 de milioane de exemplare, „pierderile” de cititori înregistrîndu-le mai ales marile cotidiene. Această tendință este somnalată și în Marea Britanie, unde între 1963 și 1975 marile cotidiene au „pierdut” și ele 8 la sută din cititori. Toffler aminteste, de asemenea, cazul revistelor de primă mărime din S.U.A. care între 1970—1977 au înregistrat o scădere a tirajului cu 4 milioane de exemplare, unele dintre ele (Life, Look, Saturday Evening Post)

mului videocasetelor și al sistemelor de emisiuni T.V. difuzate prin sateliți particulari.

Toffler conchide: „Ceea ce apare prima dată ca o serie de fenomene dispartate se dovedește a fi un val de schimbări interdependente care străbate mijloacele de informare, de la ziare și radio, la un capăt, pînă la revistele și televiziunile la celălalt. Toate acestea sînt vizate. Mijloacele noi, demasificate, se înmulțesc sfîdînd — și uneori înlocuind — mijloacele de masă predominante în toate sferțele celui de-al Doilea Val. Al Treilea Val deschide astfel o eră cu adevărat nouă — epoca mijloacelor de informare demasificate”.

Dincolo de tonul apodictic, lipsit de echivoc, al autorului trebuie să vedem însă în ce măsură „demasificarea” mijloacelor de informare este un fenomen real și atocuprînzător sau dacă nu cumva expresia utilizată de Toffler nu este

ILUZII DOCTRINARE

dispărînd chiar, pentru a reapare sub forma unor publicații de mic tiraj. Concomitent, Toffler sesizează proliferarea „mini-revistelor”, a săptămînalelor, bisăptămînalelor și revistelor lunare ce sînt recuzate de cititorii din anumite categorii socio-profesionale și de interese, din anumite zone și regiuni.

În ceea ce privește posturile de radio el remarcă creșterea numărului acestora cu 129 la sută, față de o creștere a populației de numai 35 la sută în perioada 1950—1970, ceea ce după părerea sa înseamnă o segmentare mai pronunțată a masei ascultătorilor și o diversificare substanțială a emisiunilor care se adresează unor publicuri eterogene, unor colectivități distincte etc.

Toffler evidențiază și faptul că numărul orolor petrecute în fața televizorului este în continuă scădere. Pe acest fond el înregistrează refluxul canalelor naționale și avansul televiziunii prin cablu, profunzimea, siste-

mată al circulației informației în societatea contemporană. Informația își pierde cel mult caracterul nediferențiat în raport cu multitudinea și diversitatea obiecturilor și preferințelor publicului sau mai exact al publicurilor. Informația suferă de fapt un proces de „rafinare” și „prelucrare”, pe baza unor tehnologii din ce în ce mai sofisticate, în măsură să satisfacă un spectru mai larg de interese și așteptări culturale, de loisir, de informare la nivelul indivizilor, cărora li se creează impresia că se regeșese într-un anumit tip de mesaj sînt că se identifică cu un anumit tip de mesaj existent, între altele, pe piața comunicării.

În societatea capitalistă difuzarea informațiilor prin canalele mass media reprezintă un fenomen și probabil va reprezenta și în viitor, nu mai puțin ca altădată, o afacere profitabilă, expresia unor jocuri de interese, ce scapă cel mai adesea publicului.

„Demasificarea” de care vor-

beste Toffler nu se sustrage cituși de puțin unor atari determinări ce constituie caracteristici înconștatabile a sistemului capitalist. „Demasificarea” mijloacelor de informare colectivă, considerată în mod unilateral drept un efect inevitabil al dezvoltării tehnologiei, apare astfel ca o tentativă de minimalizare sau ignorare a rolului factorilor sociali și politici în determinarea și funcționarea sistemului comunicării sociale, care nu este însă un univers în sine, ci o parte componentă a sistemului social.

Pentru Toffler, ca de altfel și pentru alți doctrinari occidentali, problema „demasificării” mijloacelor de informare reprezintă un reflex conștient sau inconștient relevant, al unei paradigme ideologice în care pot fi regăsite elemente și ecouri ale doctrinei depolitizării și dezideologizării, ale convergenței sistemelor sociale și politice, ale doctrinei tehnocratice și ale altor doctrine subiacente acestora.

Cit timp acesti ideologi nu văd decît diverși treconciliabili și hiatusuri dintre opinia publică și opinia privată, cit timp ei nu văd decît dimensiuni masificante, conformizante și narcotizante ale mijloacelor de informare, păstrînd nostalgia comunicării interpersonale și personalizate, tentația de a recuza caracterul social al comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

„Demasificarea” și implicit dezideologizarea în procesul comunicării și informării este greu de evitat.

Nu mediul comunicării, „masifică” auditoriul, în sensul rîu al cuvîntului, ci modul în care mijloacele de comunicare sînt utilizate și manipulate de către cei ce dețin și celelalte pîrgi ale dominației politice, ideologice și în ultimă instanță economică, într-o societate dată.

Receptarea operei

O GÎNDIRE DEVENITĂ O LUME

Realitatea proteică a spirituaității epocii contemporane, marxismul — această „gîndire” devenită lume, cum sugestiv remarcă H. Lefebvre — oferă la o sută de ani de la moartea fondatorului său un mesaj unei uriașe forțe inovatoare ce a fertilizat gîndirea umană și a împins înainte, prin practică revoluționară, istoria omenirii. Destinul istoric al operei lui Marx transcende de mult frontierele filosofiei, teoriei economice, sociologiei, politologiei, ale științelor asupra cărora și-a exercitat colosală influență. Gîndirea lui Marx a general profundă restrucurată teoretică în corpul acestor științe, beneficiind însă în același timp de toate achizițiile valoroase acumulate de-a lungul vremii în planul cunoașterii umane. Nu este mai puțin adevărat că dacă marxismul reprezintă astăzi un pol de atracție intelectuală, dacă el a contribuit la propășirea cunoașterii, constituind un factor de progres spiritual, acestea nu sînt fenomene asociate statutului pur teoretic al marxismului. Teoria marxistă oferă cel mai concludent exemplu benefic al fuziunii cu practica, fără de care orice gîndire rămîne doar un corpus de teze și concepte, fie ele de excepție, mai mult sau mai puțin coerente, mai mult sau mai puțin determinante pentru mișcarea ideilor și fizionomia unei societăți. Teoria a raționalizat practica în același timp din contactul strîns cu realitățile

soziale aflate în permanentă transformare. Practica a validat teoria oferindu-i acesteia din urmă criteriul și noi direcții de dezvoltare. De aceea, la o sută de ani de la moartea lui Marx, Autorii — reputați cercetători ai operei lui Marx, cadre didactice din învățămîntul superior — realizarea, concentrîndu-se eforturile teoretice și științifice, o viziune unitară a obiectului lor de studiu. O viziune unitară ce nu exclude însă cituși de puțin diversitatea, dialogul, dezbaterile și conștientizarea unor puncte de vedere diferite asupra unei fațete sau alteia a calității teoretice marxian. Autorii îmbrășează atît dimensiunile și aspectele definitorii ale filosofiei, economiei politice, concepției științifice, istoriei, politicii, artei, asupra dialecticii, relevînd filonul științific și umanist al demersului teoretic marxian, valențele actuale și șansele pe care le deschide receptarea și interiorizarea mesajului operei lui Marx în conștiința contemporaneității.

Lucrarea — o valoroasă contribuție la aprofundarea sensurilor operei lui Marx în spiritul activității teoretice creatoare promovate de partidul nostru — oferă deopotrivă pentru specialiști și pentru cititorii de rînd noi repere pentru apropierea esenței vechie vii a gîndirii lui Marx, constituind în același timp un moment sîrbătoresc de înaltă jubilație intelectuală.

M. MIHAI

Dezbateri — controverse

Aducînd în discuție aportul cunoașterii la formarea intenționalității și causalității morale, iar pe această bază la concl

ORĂȘE-SIMBOL ALE UNIRII

Nu este greu să ne imaginăm starea de sărbătoare rară cu care întreaga suflară românească din principatele Moldovei și Țării Românești a trăit momentul 24 ianuarie 1859. Se împlinea un vis de secole al românii, se materializa un ideal de care depindea ființa națională a acestui popor. Se impunea o realitate dictată de însăși dezvoltarea dialectică a istoriei, o necesitate imperioasă despre care vorbeau atât de convingător „Propunerea de unire” citită de Mihail Kogălniceanu la 7 octombrie 1857 în fața Divanului ad-hoc al Moldovei: „Dorința cea mai mare, cea mai generală, aceea hotărât de toate generațiile trecute, aceea care este sufletul generației actuale, aceea care, împlinită, va face fericirea generațiilor viitoare, este unirea Principatelor într-un singur stat, o unire care este firească, lăgită și neapărată, pentru că în Moldova și Valahia sistem același popor identic ca nici unul altul, pentru că avem același neam, același nume, aceeași religie, același istoric, aceeași civilizație, aceleași instituții, același legi și obiceiuri, același temeliuri și același speranțe, același trebuințe de îndestulare, același hotare de păzit, același dureri în trecut, același viitor de asigurat și, în sfârșit, aceeași

misie de împlinit”. Misia despre care vorbea Kogălniceanu era (și este) fără îndoială datoria tuturor românilor de a-și apăra împreună viața în libertate și pace, dar mai însemna și ceea ce Dobrogeanu-Gherea avea să anunțe mai târziu: „Într-o țară care are nenorocirea ca o parte din trupul ei să fie sub stăpânire străină, întregirea țării e o dorință comună. Această dorință e în afară de discuție. Ceea ce e în discuție, e metoda, vremea, și forma și felul acestei întregiri, împrejurările, consecințele, puntea realizării”.

Iași, Focșani, București sînt locuri în care s-a hotărît și certificat Unirea, orășe în a căror biografii acest eveniment stă înscris cu litere de aur. Dar Unirea a fost trăită intens de fiecare locuitor al acestor țări, fie că era pescar la Dunăre, oier în Moldova sau călător de comori în inima Apusenilor, întreg Ardealul o trăia alături de frații de peste Carpați bucuria unei speranțe, păstrată cu ardoare în sufletul fiecărui român, trăitor pe teritoriul Daciei Felix. Unirea de la 24 ianuarie 1859 a însemnat un pas hotărâtor spre reîntregirea neamului care avea să se împlină la 1 Decembrie 1918, conform

Hotărîrii Adunării Naționale de la Alba Iulia, al cărei prim articol vestea că „Adunarea Națională a tuturor Românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească adună prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba Iulia, în ziua de 18 noiembrie (1 decembrie) 1918 creștează unirea acestor Români și a tuturor teritoriilor locuite de deșineți, cu România”. Cele două evenimente de importanță crucială de la 1859 și 1918 au deschis un nou și important capitol în istoria patriei, în conștiința națională a poporului român. Odată înfrunt principul dezbinării ca mijloc infailibil de stăpânire, a crescut puterea neamului, forța sa de a ține peisajul încercărilor de orice fel. Poporul român putea în sfârșit să-și realizeze vocația de citor al unor inestimabile valori materiale și spirituale, vocație împlinită cu deosebire strălucire în anii pe care li trăia astăzi. Cetățieii unirii au devenit cetățieii ale lumii și bunăstării pe care le străbătu cu emoție și îndreptățită mîndrie patriotică, și nu poți să nu te bucuri văzînd la tot pasul că „misia” despre care vorbea Mihail Kogălniceanu a fost înțeleasă și dusă pînă la capăt cu credință și abnegație.

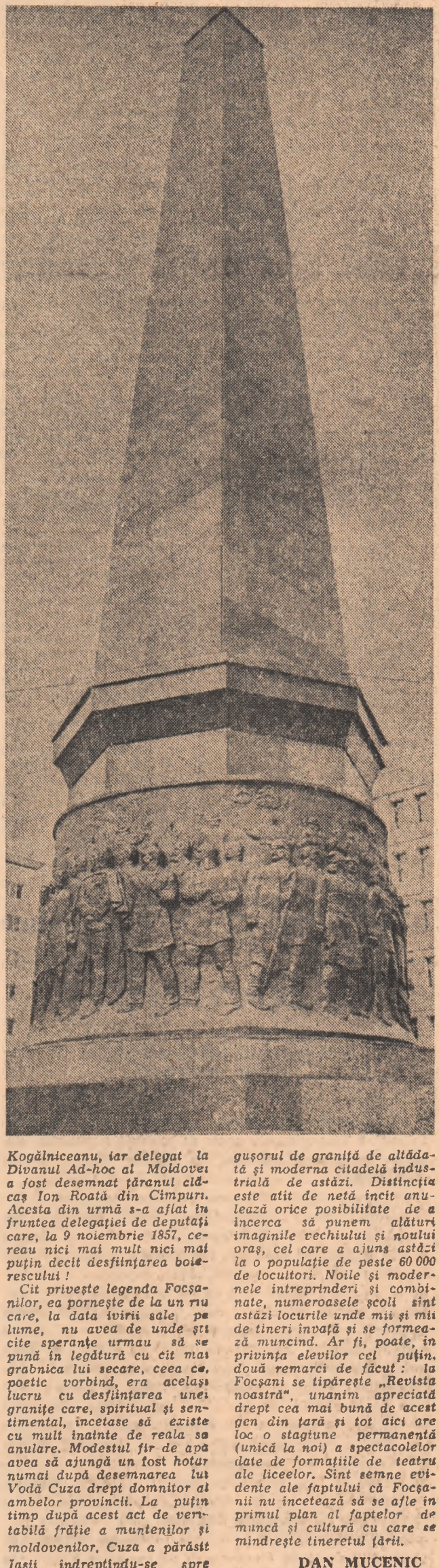
FOCȘANI

Între legendă și devenire

Focșani este un oraș cu o compunere dintre legendă și devenire. Desemnat încă de la sfîrșitul neacului al XVI-lea ca reședință a ținutului Putna, vază pentru produsele cele mai căutate ale zonei (cele păgorene și forestiere) și oraș de graniță între Muntenia și Moldova, Focșani rămîne în istorie, înainte de toate, ca un puternic centru unionist, activitatea desăvîșită aici în direcția atît de doritei uniri, ale provinciilor surori — trîmpă necesară pentru realizarea Unirii celei mari — premergîndu cu o bună bucată de vreme actul istoric din ianuarie 1859.

Pentru a avea o imagine și mai limpede a rolului jucat de oraș și locuitorii săi în înfăptuirea actului unirii, să amintim numai faptul că deputat de Focșani era Mihail

București. În drum, a făcut un popas la Focșani — unde a fost întâmpinat cu neascunută dragoste și speranță — prilej cu care s-a întâlnit și cu o delegație de notabilități ale Capitalei Principatelor Unite. În sfîrșit, tot la Focșani au avut loc, începînd cu 25 mai 1859, lucrările Comisiei centrale pentru elaborarea legilor comune ale celor două provincii. Aici s-a hotărît, între altele, și unirea celor două orașe cu numele Focșani (unul în Muntenia și celălalt în Moldova), unire care a fost legitimată în abia în 1862, cînd orașul și-a consolidat o unică entitate. În 1862, această dată este chiar centrul orașului, Piața Unirii, dominată de monumentul unirii, datorat lui Ion Jalea. Ar fi — este limpede pentru oricine — cu totul nepotrivită o comparație între tir-

CRAIOVA

Privire dinspre un tablou celebru

Despre Craiova, oraș mare, împovărat de istorie și care a cunoscut în ultimele decenii o dezvoltare pe practic la schimb, nu există oarecîți scrieri în literatura noastră. Orice încercare de reportaj „exhaustiv” de genărează inevitabil într-o înșiruire de cifre și inițiale de întreprinderi. De aceea, acum, cînd trăim cu toții atmosfera de sărbătoare ce precede aniversarea Unirii celor două patrii surori — Țara Românească și Moldova — voi încerca să privesc înapoi spre trecutul cetății banilor și înspre prezentul ei din perspectiva unei singure clădiri istorice — Liceul, numit azi, Nicolae Bălcescu. O școală străveche, a cărei istorie pare a se trage în modul cel mai direct din marile evenimente ale istoriei neamului. Școala națională de limbă românească — nucleul marelui liceu de azi — s-a deschis numai la cîțiva ani de la răscoală lui Tudor Vladimirescu. Anul 1847 — marchează momentul intrării într-o clădire nouă, prima clădire special construită pentru o școală de grad înalt în Craiova. Este vorba despre clădirea pe care marele pictor Theodor Aman o va immortaliza într-un tablou celebru. În 1857, dar, s-au anticipat. Pînă la această dată, un alt an se va înscrie cu litere de foc în istoria liceului — 1848. Clădirea școlii avea să fie locuit unde, în cadrul unei adunări, Eliade a citit proclamația de la Islaz. „Măltîimea (se arată în

cartea „Contribuții la studiul istoriei Liceului Nicolae Bălcescu din Craiova”, semnată de N. Andrei, actualul director al școlii) a jurat într-un glas cu membrii Guvernului provizoriu să lupte pentru înfăptuirea reformelor inscise în programul revoluției. Același jurămint a fost repetat de toți cetățenii care umpleau piața din fața școlii. Același este deci locul în care eratoventii se strîng în 1857 pentru a juca cu toții Hora Unirii — moment imortalizat pe pînza de Theodor Aman. De ce aici și nu în altă parte? Simplită pentru că școala aceasta de limbă românească pe frunteispiciul căreia încă din 1857 stătea scris „Viva România unită”, a jucat în tot timpul existenței sale rolul de forță al idealilor democratice, curajoase, progresiste. După revoluția de la 1848, școala continuă să își trăiască viața în chiar centrul evenimentelor care urmau să schimbe țara. Urmind în altă parte s-a fi putut strînge eratoventii, urmașii direcției al Viteazului Mihail, primul întemeietor al Unirii — de cît în fața acestei școlii pentru a-și afirma astfel adevăratele fațete de hotărîre Divanului ad-hoc din Muntenia care votează pentru autonomia și unirea țărilor române? Și fîrăirea statului român modern, acest mare eveniment care avea să lase urme adînci în istoria neamului, își va pune pecetea și asupra istoriei șco-

li. După realizarea Unirii Munteniei cu Moldova, învățămîntul cunoscut și el o amănare deosebită. Problema învățămîntului public este ridicată la rang de problemă fundamentală în noul stat. „Legile înstructivității publice” din 23 noiembrie 1861, cea dintîi legislație școlară concepută de pe poziții democratice, de către intelectuali progresiști, animată de idealurile politice și culturale ale revoluției de la 1848, răspundea — se subliniază în aceeași carte — momentului istoric în care a fost creată și a avut un rol important în organizarea și desfășurarea învățămîntului de toate gradele din țara noastră”. Această lege materializează acea prevedere din Proclamația de la Islaz cerînd ca nici unul dintre copiii țării să nu rămînă neînvățați și să învețe știința, cultura, arta românească. Astăzi, arhitectii care au tăiat noua înfățișare a orașului, o înfățișare demnă de o capitală a unei provincii istorice, nu deschis Liceului Bălcescu perspectiva pe care o merita. Clădirea de piatră au fost înălțate și celebra școală domniască, ca o mărturie a nestinsei lupte pentru libertate și democrație, străvechele cetate a banilor. În apropiere se află o altă casă istorică — o construcție de o arhitectură sobră în care a locuit banul Craiovei, cel care, sub numele de Mihail Viteazul, avea să pătrundă triumfal în Alba Iulia proclamînd prima Mare Unire. În fața liceului se desfășoară o arteră

cuium înalte știința, cultura, arta românească. Astăzi, arhitectii care au tăiat noua înfățișare a orașului, o înfățișare demnă de o capitală a unei provincii istorice, nu deschis Liceului Bălcescu perspectiva pe care o merita. Clădirea de piatră au fost înălțate și celebra școală domniască, ca o mărturie a nestinsei lupte pentru libertate și democrație, străvechele cetate a banilor. În apropiere se află o altă casă istorică — o construcție de o arhitectură sobră în care a locuit banul Craiovei, cel care, sub numele de Mihail Viteazul, avea să pătrundă triumfal în Alba Iulia proclamînd prima Mare Unire. În fața liceului se desfășoară o arteră

de mare eleganță, una dintre cele mai frumoase străzi din România socialistă ce nu putea purta alt nume decît Calea Unirii. Liceul Bălcescu nu mai este de multă vreme o instituție de învățămînt singulară. Alături de celelalte școli cu tradiție, în noile cartiere s-au ridicat licee și gimnazii noi. Centrul orașului este dominat de Universitatea pe care acest foc de cultură o merita cu prisosință. Deputat, în zonele noi, industriale, ale cetății se ridică întreprinderi care au făcut România celebră în lume — Uzinele „Electroputer”, „Combinatul chimic”. Întreprinderea de tractoare și mașini agricole,

Fabrica de confecții, mai noua întreprindere de autoturisme Olteci, ca să le numim numai pe cele foarte mari. Acestea, desigur, nu se mai văd din clădirea școlii în fața căreia cu doi ani înainte de împlinirea actului unirii, se dansa cu frenezie pe notele cîntecului care o proclama. Nu se văd, dar există fire invizibile care leagă liceul de uzine. În incinta acestor fabrici, ca și în cadrul altor întreprinderi, instituție de cercetări, instituții de cultură din întreaga țară, muncesc, pentru clădirea unei țări noi, foștii elevi ai Liceului Nicolae Bălcescu.

- MONICA ZVIRINSCHI

BUCUREȘTI

Semn și durată

Evenimentele istorice se împregneză profund, prin aceea înțică emoție de față o prea directă motivare, tulburătoare ca un sentiment transmis peste vremuri de străbunilor tăi, atunci cînd sînt trăite în copilărie. Mi-adeu, deci aminte de cel ianuarie în care am cîntat cu toată clasa „Hora Unirii” și am pus în scenă — cu talentul nostru de actori naivi — „Mos Ion Roată și Unirea”. Nu mai cîntasem pînă atunci, hora, nu mai învatasem „pașii dansului”, așa încît parcă istoria toată — de la „Frații Buzești”, „Gruia”, „Roata lui Cuza” pînă la alte minunate povești din cartea de citire — se derula nemăitîndînd seama de ireversibilitatea timpului. Eram, în același timp, în clasa măruntă — dintr-o școală de cartier — și în Piața de Flori — satul în fața Colegiului central din Craiova, erangi la Focșani și la Iași, eram peste vremuri acut contemporani ai lui Cuza. Păstrez în minte acel 24 ianuarie pentru că eram tehnic de emoție și pentru că întrebîndu-mă, singur, cîți oameni cunosc și cîți oameni am eu de prieteni în Bucureștiul meu iubit! Iți dau seama cît de acut te leagă sentimentele citrate, sincere de cei cu care le-ai trăit. O generație se poate

configura și prin raportarea la numele evenimentelor istorice trăite. Așa încît, puștii care fremătau la gîndul că vor susține un mic spectacol dedicat Unirii au traversat împreună multe momente cheie, au fost martorii unor transformări spectaculoase în orașul ce-avea să devină după Unire capitala României. Să le urmăresc pe mic drumuri ale școlii generărilor din cartierul lor printre semnele schimbărilor de pe Soseaua Colentina spre Liceul „Georgehe Coșbuc”: a fost

mai întii adierile de înnoiri încă sub zodia lui va fi cînd au fost zării primii oameni cu a-buritate pentru măsurarea și ajustarea școlii, au fost apoi privilegii iscoditoare către primul bloc apărut, au fost vremurile cînd lucrările la podul peste apa Colentinei și aduse-rala postura de mărșăliitori (oricum ajungeau mai fepede pe jos decît așteptînd să se schimbe paleta la tramvaie), au fost martorii incredibilelor transformări ce se operau în gura Oborului și primii orgoliosii locatari ai celui mai înalt

bloc din București. Cînd termină liceul se termină și lucrările la unul din cele mai moderne licee din țară astfel încît încă o dată se delimitau de cei veniți după ei: erau generații „Coșbucului” de pe Calea Moșilor pe cînd ceilalți sînt ai „Coșbucului” de pe Olari. Viața și meseriele i-au risipit fire spre „Automatica”, fire spre „Electronica”, „Republica”, „Mecanică fină” și dacă ar fi să-l numesc și să le spun meseriele as epuiza un nomenclator de meserii noi. Viața luată pe cont propriu — adică cu apartament

proprietate personală sau de stat — i-a dus fire în Balta-Albă Titan, fire în Pantelimon, fire pe Ștefan cel Mare, Drumul Taberei etc. Dar nu există om care, trecînd spre cartierul unde-au mai rămas părinții, să nu privească invidios spre Colentina, Doamna Ghica, Plumbița, Tei, nu numai decît dintr-un sentimentalism bucureștean (pentru care această însemnă zona în care s-a născut și nădădindu o oraș întreg). Am aflat că unul dintre noi a fost multă vreme plecat din țară print țări calde cu Arceșul și Schimburiile de scrieri cu cei de acasă nu vor fi putut aduce la zi modificările de perspectivă de la Mihail Bravu — Colentina — Calea Moșilor — Sos. Ștefan cel Mare așa încît de la adopția veni să-l însașă purtat ca un provincial fără experiență o tură de București pentru că nu a știut că a trecut de stația Oborului. Să fie acesta un semn că vremea se compoartă? Sau că timpul nu a mai avut răbdare și a refăcut cu o harnică îndemnare anii, sutele de ani în care Bucureștiul se împărțea în două: centrul și periferia? Generația care a învățat în vremea copilăriei „Hora Unirii” înclină să creadă că timpul se poate afla în deplina stăpînire a oamenilor. Este ceea ce demonstrează capitala României modernă prin fiecare zonă a ei și prin sine ca întreg.

- CONSTANTIN STAN

IAȘI

Salt pe măsura timpului

Un oraș care a făcut un salt pe măsura timpului său este și Iașiul. Îl contemplăm de fiecare dată, cînd drumurile mă poartă înspre orașul ce ține la pieptul său Copoul care arde scuturî, dăducînd înapoi sine țărîmul lui Dosoftei, Cantemir, Maioreșcu, Creangă, Ibrăileanu, de pe terasa Hotelului Unirea. Copoul a fost întotdeauna asociat cu Uniunea noastră, așa cum centrul orașului a fost asociat cu Palatul Culturii. De aici sau din Turnul Goliei, Iașiul apare cu tot ce e vechi și nou în el, tulburător și grav, desfășurîndu-se vertical, strălucind prin momente, prin arhitectură, prin rafinament, prin felul lui de a ritma cu colinele ce-l împresoară. Iașiul devine pentru cei care nu au buletin de Iași, dar îl poartă în suflet între o delegație și altă, între un concediu și altul, între o vacanță și altă, puțin și al lor. Sînt români — epunea N. Iorga — care n-au fost nicodată la Iași, deși n-ar trebui să fie nici unul, căci cine n-a fost aici nu poate să străbătă cu înțelegere foile celor mai frumoase cronici... Același om de cultură avea să mărturisească într-un articol din Jurnalul literar că un ieșean e un român care locuiește aproape permanent la Iași. Orașul vechi nu se frînge, ci

continuă ademenînd cartierele Tătărași, Nicolina, Școala. M-au purtat pașii și trebuirile lui o dată fiind nevoită să intru și într-un bloc dar și într-o casă îmbrăcată în lejeră, în bușor sau liliac. Dintre acestea fac parte și Casa Dosoftei și Casa Pogor, case devinute memoriale, care se alătură celorlalte și în-tă fruse conținîndu-se cu arhitectura lor, ca în cele din urmă să facă nod în jurul noștii Hotel din Piața Unirii, acolo unde în 1859, într-un ianuarie de năsoare și de viscol, ieșenii au bă-tătorit pămîntul jur împrejur hordă și țării hordă. Se spune că Iașiul este un oraș de teovezoși și de cărturari. Așa se spune și așa se crede. Si împrumutînd la rîndul meu ceea ce cred ei despre oraș, și devenind la rîndul meu proprietara acestui crez, mi s-a părut că nicodată nu va fi imposibil să mă retrăiesc cu Topiceanu sau Otilia Cazimir, cu Dosoftei sau Creangă pentru că pretutîndeni ei au lăsat semne pentru eternitate. Timp de peste jumătate de secol modelul Iașiului industrial i-a reprezentat cartierul Frumoasa prin citadela feroviară Nicolina. Stațeta a fost preluată de cele mai tinere obiective industriale din Iași. Construcția de mașini, chimia, me-

talurgia, electronica, industria ușoară, cea alimentară, materialele de construcții sînt ramuri ce definesc complexitatea indus-

triilor. Dacă în 1965 industria Iașiului producea în valoare de 3,7 miliarde, în 1985 producția industrială va fi de aproape 50 de miliarde. Tesătura și Nicotina, uzine mai vechi, s-au înnoit și au un aer modern. De la acestea două a început dezvoltarea noului industrial moderne ieșean. La Nicolina, Atelierele de reparat locomotive sînt astăzi o uzină constructoare de mașini din cele mai complexe. S-au pus simbolice temeliele celei mai

mari unități industriale din Iași — Combinatul de utilaj greu. Din Iași pleacă în țară și în lume țevi, produse textile, fire sintetice, aparate electronice, medicamente, mobilă. Iașiul mai însemnă și o orășe în plină explozie demografică. Un oraș care a fost nevoit să-și primească locuitorii săi înrolați ca ostași, un oraș care a trecut el însuși prin foc și sâmbie, un oraș care numără 100 de mii de oameni în 1946 și a cărui populație a crescut de trei ori pînă acum. Iașiul este astăzi al treilea oraș al țării. A fost un timp cînd din Iași se pleca în oraș, spun statisticele, care ar fi devenit al pensionarilor. O contrazicte azi numărul impresionant de elevi și studenți. Artera Copoului devine menăpătore la ora școlii și a cursurilor. Universitatea, Politehnica, Institutul Agronomic sînt concentrate în această parte a orașului. Într-un ianuarie, aflîndu-mă la Iași, am fost invitată la o sumă studențescă. Aici, fiecare numă se apune unui ritual, cu poasurii la Palatul Culturii, la Teatrul Național, în Piața Unirii, la Universitățile și în Copou. Iar reprezentorii lor are presea obișnuită: Hora Unirii, Găndeam, Mulți ani trăiască. El a intrat în tradiția orașului, comentenză unul din scriitorii acestor locuri, așa cum în tradiție au intrat bătălie eroicodului din Turnul Palatului Culturii. Dacă m-ar în-treba cineva unde as vrea să locuiesc la Iași i-aș răspunde că într-unul din cartierele de la Podul Rosu. Dacă m-ar întreba a doua oară i-aș răspunde că în cartierul Alexandru cel Bun. Si

dacă țării s-ar repeta întrebarea i-aș răspunde că sigur în zona Hotelului Traian. Într-o noapte de ianuarie, se aude țîță mai înoc, pomînd din cîlcitului unei opinci sau din ale unei încălțări oarecare, un tropot ușor. Dacă pămîntul e înghețat sau dacă nîinge și rămiți să contempli privilegiile orașului de pe terasa Hotelului Unirea vei crede de cuvință să-ți epui cî-1 doar o părere. Un vis de ianuarie și alt. Dar tropot se va accentua și pămîntul se va umple de alte tropote-popoțe și tot așa pînă cînd o imensă hordă se va auzi pînă la apa Bahlufoare și hora o va încurîni-o zăpădată și o va întineri-o în această timp. Uite, e zvon de Unire dintr-un secol pe care să se rotîrîncă. Iar deaurile demprejur se vor îmbrăca în haine domnești și cu alb vor sărbătorii Unirea iar vilie îngropate vor da semn de sampanie dinspre Bucium. Copou și unde sălăgluiesc un zîmbu și se voievod, cineva mi-a arătat într-o zi un hrusov cu pecetea domnească a lui Ștefan cel Mare și sufletul meu a pomînt-o pe armele lui, trecînd din voievod în voievod, cu fiori de baig-tag. Iașiul rămîne mai departe un oraș care nu a fost creat din capriciul unui domn sau dintr-un hazard al dezvoltării istorice moldovenesti. Este, mai spune cineva, o creație organică a creștii Moldove, care ea însăși este o creație organică a poporului român.

- ARETA ȘANDRU

DAN MUCENIC

ORGANIZATIILE U.T.C. ÎN MUNCA LOR DE ZI CU ZI

Ați văzut vreodată un Fitotron? Nu știți ce este acesta? Este o „casă” de sticlă, un fel de seră, în care sînt reproduse condițiile naturale din câmp și unde se fac testări, experiențe cu diferite soiuri de plante agricole. Prin aceste experiențe se urmărește ca prin optimizarea dirijării apei, prin orientarea cantității și a sortimentelor de îngrășăminte, corelate cu categoriile biologice de soi să se obțină plante sănătoase, cu potențial productiv ridicat, cu eficiență maximă. Deci, ați văzut vreodată un Fitotron? E un laborator fără erubete, fără microscop, cu o aparatură specifică de măsură și control. Toată această tehnică e minuită de specialiști, mai tineri și mai vîrstnici, angajați în nobilă aventură a cercetării agricole. Scopul lor este realizarea noului, nu oricum și a oricărui nou ci al celui cu aplicabilitate practică, la parametri tehnico-productivi de cea mai mare eficiență economică. Recunoaștem în cele de mai sus unul din obiectivele noului revoluții în agricultură. Și nu este deloc întâmplător faptul că printre specialiștii cu care Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice de la Fundulea, călădesc „Fitotronul” de la Fundulea este vorba, se mărește se află mulți tineri, după cum își spune directorul institutului, doctorul doct în științe Cristian Hera, din anul un om cu spirit tînăr, angajat constant în cercetarea și coordonarea activității de cercetare de la Fundulea.

colectivului în a-l armoniza, educa și forma. Or, aici sînt demne de menționat numele dr. ing. Traian Sarca, dr. ing. Tulu Moga, ing. Octavian Cosmin, ing. Ion Pîciu și mulți alții care au reușit să impună tinerilor specialiști acești pașuni și dragoste pentru meserie, aceași conștiință profesională care le-a dominat întreaga lor activitate și viață. Desigur, spital de față nu ne permite decât să amintim că activitatea de cercetare se desfășoară atât în cadrul Institutului cit și în puncte de cercetare, în unități de cercetare și de producție agricole din toate zonele țării. Aici au

a obținut premiul întâi cu comunicarea „Cercetări privind utilizarea unor elemente de luptă integrată în prevenirea și combaterea principalilor boli la plantele cerealiere”. „Am putea să mai amintim multe dintre succesele tinerilor cercetători în anul pe care l-am încheiat, spune dr. ing. Gheorghe Sin, secretarul organizației de partid din Institut, dar pentru că sîntem la început ar fi poate mai bine să vorbim despre planurile pe care colectivele de cercetare din Institutul nostru și le-au propus pentru anul 1984. Să reținem asadar conținutul tinerilor din colectivele de cer-

științifice a problemelor care confruntă dezvoltarea permanentă a agriculturii țării. Afară ninge. Este iarnă adevărată. Iată însă că în Fitotronul Institutului tinerii fac după voia lor să fie în același timp primăvară, vară, toamnă, anotimpurile propice dezvoltării în cele mai bune condiții a plantelor. Și nu numai aici. În fiecare laborator, printre aparatele de măsură și control, erubete, microscop și materiale de experiment, executiv lucrările diferitelor variante tehnologice cu precizie și rigoare științifică sau urmărind îndemnul pe starea de vegetație a plantelor în funcție de dirijarea diversificată a elementelor care contribuie la creșterea și dezvoltarea acestora. Tinerii participă direct la perfecționarea agrotehnicilor, la modernizarea și mecanizarea lucrărilor, la crearea de soiuri și hibridi. Sînt eforturi concrete și eficiente în vederea obținerii unor recolte tot mai bogate promovind pe lângă experiența tradițională cele mai noi cuceriri ale cercetării științifice și tehnice de specialitate.

SPIRITUL TÎNĂR AL CREAȚIEI

loc numeroase întâlniri ale specialiștilor din agricultură, ale elevilor și studenților din învățămîntul superior, în cadrul unor sesiuni științifice, și instruirii profesionale pe probleme de actualitate, iar cercetătorii de la Fundulea, în special tinerii, participă și la rezolvarea unor teme concrete, solicitate de unități, direct la locul de producție. De curînd, la Oradea a avut loc Sesiunea de referate și comunicări științifice a tinerilor cercetători și specialiști din agricultură. Aici, tinerii ingineri Vasile Pelmuş și Magdalena Gheorghe au prezentat comunicări de o deosebită importanță, privind cultura plantelor furajere. Tot în această perioadă, la Călărași, același inginer Vasile Pelmuş

oțetare privind elaborarea unor noi tehnologii de prevenire și combatere a bolilor și dăunătorilor, în combatere integrată, privind tehnica de irigație a culturilor principale și succedive cu consum minim de apă și energie, și nu în ultimul rînd crearea de noi soiuri și hibridi, rezistenți la boli și dăunători, cu un mare potențial productiv. Printre protagoniștii acestor — sint comunicări — succese se numără tinerii cercetători Anicuța și Vasile Pelmuş, Ioana și Măgur Crăciun, Maria Făcăreanu, Gabriela și Tîi Soare. Biografiile lor, ale acestor tineri, sînt biografiile ale tineretului entuziast, ale muncii fără răgaz, pline de aspirații și realizări, de continui căutări și împliniri pe tărîmul rezolvării

CRISTINA BALINT

CINEMA

MEZUL FIERBINTE AL PÎNII: Scala (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20). Cultural (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20). PROGRAM DE DESENE ANIMATE: Doina (orele 9.30; 11.30; 13.30; 17.30). STEJAR, EXTREMĂ URGENTĂ: Timpuși Noi (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20). BALUL DE SÎMBĂȚA SEARA: Doina (orele 15.15; 18.15). DRAGOSTEA ȘI REVOLUȚIA: Feroviar (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19). Melodia (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20). CĂRPUA CU MERE: Drumul Sării (orele 15.30; 17.30; 19.30). MISTERELE BUCUREȘTIILOR: Cotroceni (orele 15; 17.15; 19.30). O LEBĂDĂ IARNĂ: Poca (orele 15.30; 17.30; 19.30). POVEȘTEA CALĂTORILOR: Volga (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20). Tomis (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20). DE DRAGUL TĂU ANCA: Cosbuz (orele 9.30; 11.30; 13.30; 15.30; 17.30; 19.30). MELODII LA COSTINESTI: Popular (orele 13; 17.15; 19.30). VRACIUL: Grivita (orele 9; 11.30; 14; 16.15; 19.30). COMOARA, ULTIMUL CARTUS: Progresul (orele 15; 18.30). NAUFRAGIUL: (Sala Mică a Palatului R.S.R. (orele 17.15; 20). AFACEREA, PIGOTT: Patria (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15). București (orele 8.45; 11; 13.15; 15.45; 18; 20.15). Modern (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20). Favorit (orele 8; 10; 12; 14; 16; 18; 20). CALĂREȘUL CU CALUL DE AUR: Luceafărul (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20). FĂRĂ PANICĂ, VA ROG: Festival (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20). INDRĂGOSTIT LA PROPRIA DORINȚĂ: Central (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20). CENUȘĂ ȘI DIAMANT: Union (orele 9.30; 11.30; 13.30; 15.45; 18; 20). PE ARIPILE VÎNTULUI: Cașitul (orele 9; 13.30; 18).

BREVIAR LITERAR-ARTISTIC

Tineri actori

O radiografie socială a unui anume teatru social contaminat de-o boală, ca și zice, a vechi de cînd lumea, prezintă Teatrul Bulandra în „Gustul parveniturii”. Abordînd formele și spiciu de-a curtea pîiele de largă acobilitate, „Cadoul” și „Dulapul”, semnate de Paul Evreac, premiera recentă oferă posibilitatea afirmării pe scenă a unor tineri actori, dirijați de rețentiv într-un registru prezivilbil de rezonul Petre Popescu. Dincolo de reușite și scaderile acestui spectacol, „Gustul parveniturii” aduce din nou în fața spectatorului un actor de mare talent, de o inteligență artistică și un rafinament scenic incontestabil — Petre Lupu.

Căci Petre Lupu „ține” spectacolul, cum se zice, are o putere de sugurare, o dezinvoltură fascinantă și dovedește o perfectă înțelegere a tuturor sensurilor pe care le-a intravăzut dramaturgul. Mai densă, a doua piesă, „Dulapul”, descoperă un mecanism relativ simplu de o anumită profunzime în relațiile sociale. Nelu Ghimic, tehnician proiectant, tănuiește planurile unei invenții după care a lucrat împreună cu inginerul Romus Haralamb. Prutul tăcuți și chier parvenirea lui Nelu Ghimic, banii și iar banii, cu care poate plăti rivniul dulap, dulapul pe care și dorește cu patimă depășită soia lui, Paulina, semnul unei parveniri tragicocomice. Pe parcursul piesei, per-

DANA LAURENȚIU

Escale eseistice

Structurată în trei părți de sine stătătoare, culegere de eseuri poartă titlul „Amatorul de simbură” a lui Ștefan Iureș ne face să călătorim din „lăra minunilor” lui Lewis Carroll pînă în piscul „Muntele vrăjii” al lui Thomas Mann. Scena este o așezare de opere marcate cert de genialitate autorului și propune tot pe virfuri ce și-au distigat dreptul la universalitate: Sofocle, Shakespeare, Ibsen, Blaga, Camil Petrescu, să se prezente argumente dintr-un discurs posibil despre longevitatea textului dramatic. Dar să revenim la prima parte... „Disecția unui balon” este o analiză a unei opere minunate, de un absurd demn de basmul lui Carroll, dacă nu ar fi luat pur și simplu în serio.

A trecut peste un veac de la apariția celui dintîi ediții din „Alice's Adventures in Wonderland” și exegezii opereii carroliene tot nu se pot dezbră de a-l considera pe Lewis povestitorul același cu Charles Dodgson-profesorul de logică și matematici.

Desi pare să se detașeze cu încredință de autoritate interpretării aparute de-a lungul vremii la o multime de autori de exagava pe care ni-l aduce în atenție, nici Ștefan Iureș nu rămîne netributar păreri încetăbente. Și atunci, propunem ca, în calitate de viziune sistemică asupra basmului privit ca o mașinărie de produs veie bună, căreia crede că i-a surprins principiile sau măcar mecanismul de funcționare. Abuzînd și noi de o terminologie eibernetică, să încercăm să-l regăsim în nădăjduind că stîrnim astfel curiozitatea asupra cărții.

„Cele patru elemente ale testaturii fantastic” combinate în black-box-ul reprezentat de basmul lui Charles Dodgson, și absurdul. Cu aceste „întrări” în sistem, nuanțate de talentul lui Lewis Carroll și de o artă combinatorie demnă de invidiat și de ardele tratate de matematician. Abuzînd și noi de o terminologie eibernetică, să încercăm să-l regăsim în nădăjduind că stîrnim astfel curiozitatea asupra cărții.

„La data documentării noastre — așifirul primei decade a lunii — întreprinderea de coniectii și tricotaje București se află „la zi” cu graficul livrării la export pe acest an, numeroase mașini ale diferitelor firme afindu-se în incinta unității pentru a prelua comenzi de fabricație la fiecare produs. Pentru ca procesul de producție să se desfășoare fără nici un fel de întrerupere, ne-am preocupat (caozată activitate, deal, deal, în permanență în atenția noastră) pentru îmbunătățirea nivelului de pregătire a producției, aceasta însemnînd și studiul comportării materiei prime pe fiecare fază de fabricație și în sensul unei aprovizionări corespunzătoare.

ADRIAN BĂDALĂU

IMPORTANT!

A apărut numărul 3 (121) al SUPLIMENTULUI LITERAR-ARTISTIC AL SCINTEII TINERETULUI

Din sumar: „Apropoziție de Eminescu” — Insemnare de Traian T. Coșovei • Biografia unor opere de referință în viziunea autorilor. „In absența stăpînilor” de Nicolae Breban • Se discută despre: „O noapte furtunoasă” de I.L. Caragiale, în regia Soranei Coramă-Stanca, spectacol prezentat la T.V. Sămnează: Sorana Coramă-Stanca, Valeriu Răpeanu, Valentin Silvestru, Mihai Rădulescu, Adrian Pintea, George Stanca • Ațiudini, dezbateri, controverse: „Poezia lui Adrian Păunescu”, de Victor Atanasiu, „Mica debarcor” (comentariu la volumul „Desant ’83”) de Mihai Coman, „Cine vorbește în numele cititorilor?” de C. Soreescu. • Două coloane pentru dv.: Cristian Ionescu • Istoria românilor în izvoare narative, Dimitrie Bolintineanu, „Memorii istorice” • Mica antologie a artei tinere: Dinu Manolachi • Mărturie contemporană: Dialog cu Claude Levy Strauss • Cronica literară la „Meandrele adevărului?” de Achim Mih. Sămnează Ion Cristelu • Pentru o mai dreaptă cîntire a trecutului: „La Bistrina, în Moldova”, articol de Dan Ciachir • Antologia Cenuclului prin corespondență: Tudor Călin Zorojanu • Versuri de Dan Rotaru, Ion Enache, Gabriela Nedelea, Aurel Ștefan Alexandrescu, Adriana Lefter • Rubricile noastre: Cenuclul prin corespondență, Cită viață, atita literatură, Memoriile aproximative. • La rubrica Tabela de marșaj, un comentariu de Horia Alexandrescu pe marginea tragediei la sorți a grupelor Campionatului european de fotbal.

ÎN DIRECT, VACANȚA!

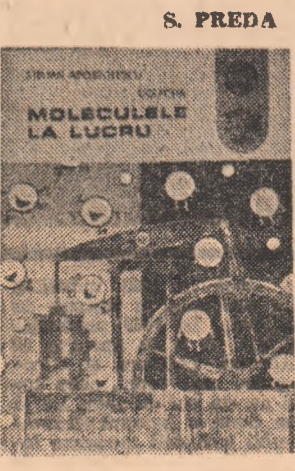
Carnaval pionieresc

Este o zi obișnuită de vacanță aici, la Casa pionierilor și școlii patriei din sectorul VI al Capitalei. La ora 10, plină cu mulți pionieri, cadre didactice și instructori, cu muzică bună, ritmată, imbieltoare la dans, cu tombola, cu mîști și costume în toate coriile pămîntului. La ora 10, Carnavalul pionieresc din sectorul VI începe. Profesorul Marian Marinescu, în postură de disc-jockey anunță titlurile melodiilor, dar mai ales face (ceea ce i-ar fi permis) atmosferă, promite cu toată seriozitatea ca premiul un pachet de biscuți primei perechi care va îndrăzni să danseze, ceea ce nu vrea să însemne că aici, la Carnavalul pionieresc se face în grup, sau individual, fiecare cum poate, cum a înțeles sau cum vede pe alții făcînd. Profesorul Dan Spătaru se plimbă printre dansatori ca un haric fotoreporter și immortalizează pe peliculă momentul. Nu lipsese de asemenea demonstrațiile practice de dans și mișcare, timiditate se învîna mult mai ușor, chiar dacă în aneoft Fitotron, Măntoiu, Mihai Dumitrescu, Cristian Paul, Radu Trache mai schimbă impresii de vacanță și înclăzită să intre în focul muzicii. Sint cu toții de la Școala generală nr. 151 și din aceeași clasă, a VII-a A. La adăpostul mîștilor orice timiditate e pe jumătate invinsă, mai ales că Mihaela Spătaru, elevă la Școala generală nr. 203, își ia rola în serios, cel de animatoare, și între două dansuri se ocupă de toți noii veniți, impunînd o dezințat, altcumsă firească momentului: „Nimeni nu are voie să se plictisească la Carnavalul nostru”. Mihaela e o mare sufletistă, o fire dinamică și nu ne miră să aflăm de la tovarășa Drăgan, președinta Consiliului pionierilor din sectorul VI, că Mihaela Spătaru este comandant de unitate și lociitor al președintelui Consiliului pionierilor din sector. Sigur că la un carnaval sînt necesare o multime de lucruri (costumație, confetai, decorații etc), dar reușita lui depinde mai puțin de organizații, cit de participanți, de buna lor dispoziție. Nimeni nu-l a în ale dansului așezîndu-se, dar fiecare se străduiește, intrînd cît mai repede în atmosfera momentului, fără fașoane și ezitări inutile, chiar dacă unii dintre ei, cum ar fi Daniela Lazăr de la Școala generală nr. 57, sau Silviu Drăgoșcu, Școala pen. nr. 117, participă pentru prima oară la un astfel de carnaval, de la care vor pleca, bineînțeles, cu cele mai bune impresii. Așa cum ne spune prof. Marian Marinescu, dansul și muzica nu au vîrstă, dar au un alfabet, din care, măcar primele litere se pot înclăziti aici, la Casa pionierilor din sectorul VI, de două ori pe săptămîna, miercuri și vineri dimineață, în cadrul cel mai plăcut și mai agreabil cu putință; în fapt, însuși cadrul vacanței și al desînderii, al veseliei și odihnei active.

O carte pe zi

O posibilă lectură de vacanță poate fi cartea lui Ștefan Apostolescu „Moleculile la lucru”, un fericit exemplu de inițiere într-un domeniu, altcumsă extrem de complicat, cel al fizicii. Remunînd de la bun început la morgia profesională, la acul doct și sever al celui care le știe pe toate, Ștefan Apostolescu nu uită niciodată să se mire, să și problematizeze tîrîmul său lector, cu intrababile, aparent banale (gen: „Ce înseamnă a fierbe apa, a încălzi un corp, a păstra căldura? Ce este la urmă urmelor căldura? Este ea un fluid? Cum sînt alcătuite corpurile? Ce este energia? Cum putem folosi căldura din corpuri? Nu cumva motorul termic este o asemenea foloșire? etc). Cu alte cuvinte, pentru Ștefan Apostolescu, teoria, legile fizicii sînt o rezultantă și nu un punct de plecare, ceea ce sporește credibilitatea demersului său științific, atrîgînd și captivînd în același timp cititorul, obligîndu-l să gîndească, să renunțe la comoditatea asumării îndiferente a realității. Scrișcă cu simplitate și putere de convingere, această carte apărută în colecția „Alfa” a Editurii „Jon Creangă” ni să pare a fi o reușită editoriaală, o carte ce nu poate să lipsească din biblioteca tînrului cititor.

Întîmplări cu țile

Scena începea în troleibuzul 84, pe la 7.30 dimineața. Un timp, am crezut despre el — nu-l știu numele — că era un Don Quijote în uniformă de licean. Era într-un grup de colege și nu făcea figură proa grozavă între ele. Se dădeau jos din troleibuz la Mosilor. Odătat, îl văd că lasă servicia fetelor și sare din troleibuz, cu două stăi mai devreme. O țile următoare, să urcă din nou în troleibuz, campion în așteptarea laurilor. Apoi, la Mosilor s-a dat jos, cu grupul de fete. Cînd l-am văzut repetînd întrecerea cu troleibuzul, l-am urmărit din nou, convins că și prima oară — că va pierde. M-am înșelat de

C. TEODORESCU

„Aspirația generoasă a tuturor generațiilor”

(Urmare din pag. 1)

domnului Alexandru Ioan Cuza este ea conformă cu Convenția din Paris? Liniștită-vă, domnilor, și căutați fiecare răspunsul în conștiința și rațiunea voastră. Alegerea noastră este egală și actual nostru este din cele mai legitime ce un om poate face. În circumstanțe atite de ferece. El nu este în nimic contrariu literii convenției: din contră, este absolut conform cu spiritul său. Convenția voinște ca fiecare principat să-și aibă un guvern al său. Dar guvernul unui stat se compune mai ales din puterea legislativă și executivă. Acest principat atinzu-s-a în ceva? Nicidcum. Fiecare principat, atit Moldova atit și Tara Românească, are un guvern separat, adică o cameră a sa, un minister al său, o administrație a sa Unirea noastră nu este politică, este numai personală. Am unicit două

Mobilitate, calitate, eficiență

(Urmare din pag. 1)

aici existînd, după cum se vede, încă serioase rezerve) dar, se știe, nu puțin sînt acei parteneri care prezintă modelul propriu... — Ce se întreprinde, concret, pentru realizarea integrală a planului la export în condițiile unei eficiențe economice ridicate? — Una dintre problemele cu care ne-am confruntat în anii trecuți și căreia încercăm să-l găsim rezolvarea este calitatea materilor prime primite de la furnizorii noștri. Pentru a preîntîmpina refuzurile la calitate din partea noastră (pentru că nici măcar nu poate fi acceptată ideea unui refuz de calitate din partea firmelor cu care lucrăm, aceasta presupunînd, practic, compromiterea unor contracte vittoare), am trimis specialiștii în toate întreprinderile din țară cu care colaborăm, care verifică la fața locului dacă materiile prime se înscriu în parametrii prevăzuți. În felul acesta se evită acei du-te-vino

PUBLICITATE PENTRU TINERET

In sezonul de iarnă — o ținută vestimentară adecvată. Pentru a răspunde acestui deziderat al dv., magazinele de specialitate ale comerțului de stat vă pun la dispoziție o mare varietate de confecții, tricotate și încălțăminte pentru sezonul rece. Noile modele se remarcă prin linia crolelii în pas cu moda actuală.

TELEGRAMĂ

Tovarășului TODOR JIVKOV

Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar... Presedintele Constitutiei de Stat al Republicii Populare Bulgaria

Dragă tovarășe Jivkov, Am aflat cu încredere stirea privind prăbușirea avionului companiei „Balkan“...

NICOLAE CEAUȘESCU

Secretar general al Partidului Comunist Român, Președintele Republicii Socialiste România

Intreprinderea „Armătura“ din Cluj-Napoca a împlinit 100 de ani de existență

Intreprinderea „Armătura“ din Cluj-Napoca împlineste 100 de ani de existență. Având inițial o capacitate de producție restrânsă și o dotare tehnică modestă...

AGENDA

Cu prilejul celei de-a XXV-a aniversări a Zilei eliberării - sărbătoarea națională a Republicii Cuba...

Manifestări consacrate aniversării Unirii

În întreaga țară continuă să se desfășoare, la casele de cultură, la cluburile muncitorești și ale tineretului...

SPORT

Lotul reprezentativ de fotbal a plecat într-un turneu în America de Sud

Lotul reprezentativ de fotbal al României a plecat ieri într-un turneu în America de Sud, urmând să susțină mai multe meciuri în Ecuador și Brazilia.

Turneul de șah de la Jaice

După disputarea a 5 runde, în fruntea clasamentului turneului internațional feminin de șah de la Jaice (Iugoslavia)...

„Turneul campionilor“ la tenis

În sferturile de finală ale „Turneului campionilor“ la tenis, concurența se desfășoară la Madison Square Garden din New York...

Campionatele europene de patinaj artistic

Proba individuală feminină din cadrul campionatelor europene de patinaj artistic de la Budapesta a fost câștigată de

1984 - Un an al recoltelor record în agricultură

SUB SEMNUL CALITĂȚII IREPROȘABILE - ASIGURAREA FONDULUI SEMINGER

În toate unitățile agricole iesene se depun în aceste zile eforturi sustinute pentru asigurarea unei calități superioare a materialului semincer.

DE REȚINUT!

Asadar, în județul Iași, din punctul de vedere al asigurării semințelor din resurse proprii nu se ridică probleme deosebite.

ÎN PRIM-PLAN - EFECTUAREA EXEMPLARĂ A LUCRĂRIILOR DE ÎMBUNĂTĂȚIRI FUNCiare

În ansamblul măsurilor stabilite de conducerea partidului pentru obținerea în 1984 a unor recolte record...

DE REȚINUT!

Programul de amenajări funciare prevede pentru acest an, pe ansamblul țării, lucrări ce însumează 383 mii ha pentru irigații...

MERIDIAN

În proba de dansuri conduce cuplul englez Jayne Torvill - Christopher Dean, urmat de perechea sovietică Natalia Bestemianova - Andrei Bukin.

MERIDIAN

● FEDERAȚIA SPANIOALA de fotbal a comunicat programul definitiv al echipei naționale în vederea pregătirii pentru turneul final al campionatului european din Franța...

MERIDIAN

● REZULTATE înregistrate în Cupele europene masculine de baschet: „Cupa campionilor europeni“ (turneul final: Banco Roma - Colombari Cantu 85-85; Maccabi Tel Aviv - Bosnia Sarajevo 112-80; C.S.P. Limoges - B.C. Barcelona 80-98; „Cupa Koraci“ (grupele sferturilor de finală): Carrera Venetia - Crystal Palace Londra 85-74; Sibenik - Zaragoza 101-102; Zadar - Varese 97-83; PAOK Salonik - Orthez 83-78; Eczaabasi Istanbul - Steaua Roșie Belgrad 84-82; Juventus Caserta - Le Mans 86-87.

Caligrafii de buzunar

Pe cîțiva quadrati

● IASI. Tinerii din 5 unități economice ale județului participă la acțiunile de muncă în spritul producției...

Foto-album

O clipă de odihnă Foto: ION MINDRESCU

Breviar Autograf

PĂDURI SECULARE

Îmbrăcată în haina mistică a zăpezii, pădurea ne invită să umblăm să străbatem „poteciile“, înarmați cu multă bunădispoziție...

ADRIAN ROMCESCU

— În pauza unui concert de muzică ușoară, te întinsești cîntînd la vioară. De fapt este fîșese absolut al Conservatorului „C. Porumbescu“, secția instrumente-vioară...

INVITAȚIE LA SCHI

Pe fundalul generos al zăpezii, Agenția de turism București, în colaborarea cu O.J.T. Brașov a inițiat în stațiunea Predeal un program special pe perioada vacanței de iarnă a elevilor.

SPORTURI DE IARNĂ

miscari. 7) Locul întâi... Cuba! (scrisorile surubului 8) Infrimă pe lucrul ghetei - Argint. 9) Continent cu vechi tradiții în practicarea sporturilor de iarnă...

UMOR

— Din ce trăiești? — Din scris. — Cum adică? — În scriu mereu tatălui meu să-mi trimită bani.

Rubrică realizată de M. FLORIN

Înlăturarea primejdiei nucleare, edificarea unei păci trainice — obiective fundamentale ale popoarelor, ale tinerei generații

„Pentru viitorul popoarelor; pentru viitorul tinerei generații, al copiilor de pretutindeni, să facem totul — pină nu este prea târziu — pentru a opri cursa înarmărilor, pentru dezarmare, pentru lichidarea încordării în viața internațională și soluționarea oricăror probleme litigioase numai pe calea tratativelor!”

NICOLAE CEAUȘESCU

Celui de-al doilea război mondial i s-a pus capăt printr-o ripostă atomică. Omenirea se despărțea în două tabere: mare tragedie pe care o cunoșcuse în milenara sa existență — ultima conflagrație mondială soldându-se cu zeci de milioane de victime și cu distrugerii materiei incalculabile — dar inaugura perioada nucleară, infinit mai primejdioasă. În 1945, oamenii credeau că tragedia de la Hiroshima și Nagasaki vor avea efectul unui bumerang psihologic, bombardamentele atomice de atunci dovedind că infernul este posibil pe Pământ și că asemenea atrocități nu vor mai repeta niciodată.

Bombelor periodice de pionierat le-au luat locul meiodonții nucleari de astăzi, înmagazinând o forță de distrugere și ucideri capabilă să treacă în neant nu un sau două orașe, nu doar câteva state beligerante ci jumătate, planeta, întreaga Europă, strâvechii leagăni de civilizație, dar și locul de unde au izbutit marile conflagrații ale acestui frământat secol, a redevinut în scurt timp un continent suprasaturat de arme, îndeosebi de arme nucleare. S-a calculat că fiecare cetățean al continentului nostru poate fi ucis de nu mai puțin de 114 mii de ori de o bombă atomică în timpul imaginată în arsenalul din Europa. Fie și nu mai această cifră este suficientă spre a sublinia absurditatea escaladării nucleare actuale, pe care goana marnăfărată după un lucru echilibrat al terorii și alimentează la nesfârșit. Recentele evoluții în materie de armament nuclear — constând în începerea instalării în unele țări occidentale a noulor rachete americane cu rază medie de acțiune, retragerea, în aceste condiții, a I.R.S.S. de la negocierile de contramăsuri nucleare — marchează nu numai o agravare fără precedent a situației politice pe continentul nostru,

a rachetelor. Or, este limpede că omenirea nu poate permite ca existența ei, viața a miliarde de oameni să depindă de o cravată, de un simplu accident sau de un moment de neatenție a însăși ei. Pe de altă parte, dar nu în ultimul rând, cursa înarmărilor reprezintă o grea, o uriașă povară pe umerii tuturor popoarelor, o inadmisibilă, absurdă risipă de valori umane, financiare și materiale. Să cămășim și să sărim spre sectoare ale activității pașnice ar avea consecințe dintre cele mai benefice asupra progresului economic-social al tuturor națiunilor. Fria inițiativă și curajul înarmărilor și îndeosebi cursa înarmărilor nucleare agravează continuu starea economică a țărilor angajate în competiția nucleară, destabilizează economia mondială în ansamblu.

Pentru toate aceste motive, din dorința fermă de a apăra poporul român, toate popoarele de ororile războiului, de o catastrofă nucleară cu urmări incalculabile, partidul și statul nostru tovarăș Nicolae Ceaușescu au acționat și acționează cu toată hotărârea cu înaltă responsabilitate, cu realism, pentru oprirea cursului spre distrugerea vieții pe planeta noastră, pentru edificarea unei lumi a păcii, securității și colaborării rodnice între națiuni. În acest spirit, documentele politicii externe omenirii înscriu problema dezarmării, în primul rând, ca obiectiv fundamental de viață însemnată căruia și sînt consacrate neobosite eforturi, inițiativă, propuneri valoroase, în conștientă aspirație și idealuri cele mai autentice ale poporului român, ale tuturor popoarelor. Arhitect și constructor al României socialiste moderne, militant neobosit pentru proglul și bunăstarea poporului român în condiții de libertate și independență, tovarășul Nicolae Ceaușescu este cunoscut și apreciat în lumea întreagă pentru acțiunile sale neobosite în favoarea salvării păcii, a apărării bunului celui mai de preț al ființei umane — viața, o viață demnă, la adăpost de amenințarea nucleară. În actualitate, relațiile dintre statele membre ale Organizației Națiunilor Unite, în opinia membrilor acestui grup bipartit, marele deficit bugetar american reduce resursele de capital pentru investiții productive prin împrumuturile pe care guvernul trebuie să le percepe, determinând creșterea datoriei publice și, pe această

cale, a ratelor dobânzilor bancare americane și a cursului de schimb al dolarului în raport cu celelalte monede occidentale. De asemenea, irinează exporturile S.U.A. și încurajează importurile, antenind agravarea dezechilibrului balanței comerciale și generând presiuni din partea cercurilor de afaceri pentru adoptarea de măsuri protecționiste vizând limitarea importurilor. Orice amănare a reducerii deficitului bugetar prezintă — se sustine — contribuie la creșterea datoriei publice și a ratelor dobânzilor bancare ale acesteia, sporește dificultățile de a se ajunge la o soluție și riscurile economice serioase care confruntă economia țării.”

ALEXANDRU IANCU

KATMANDU: Schimb de mesaje la nivel înalt româno-nepalez

KATMANDU 13 (Agerpres). — Din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, și a tovarășei Elena Ceaușescu, au fost transmise regelui Nepalului, Birendra Bir Bikram Shah Deva, și reginei Aishwarya Rajya Laxmi un salut prietenesc și cele mai bune urări de sănătate și fericire personală, de progres, pace și prosperitate poporului nepalez. Exprimând calde mulțumiri, regele Nepalului a rugat să se transmită tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu, din partea sa și a reginei, cele mai bune urări de sănătate și fericire personală, de pace, bunăstare și progres poporului român. Schimbul de mesaje a fost prilejul de primărie de către regele Nepalului a tovarășului Vasile Pungan, ministrul comerțului exterior și cooperării economice internaționale. În timpul întrevederii care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au fost abordate aspecte ale relațiilor bilaterale și unele probleme internaționale de interes comun. În acest cadru, regele Nepalului a dat o înaltă apreciere contribuției personale a președintelui Republicii Socialiste România, tovarășului Nicolae Ceaușescu, la eforturile îndreptate spre oprirea cursului înarmărilor, spre dezarmarea generală, în primul rând dezarmarea nucleară, soluționarea pe cale pașnică, prin tratative, a tuturor conflictelor dintre state, lichidarea subdezvoltării și instaurarea noului ordin economic internațional, democratizarea raporturilor internaționale. Pornind de la importanța deosebită a dialogului la cel mai înalt nivel, regele Birendra a acceptat invitația de a efectua o vizită oficială în România, împreună cu regina și, la rândul său, a adresat tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășei Elena Ceaușescu, invitația de a efectua o vizită oficială în Nepal.

Imagine din timpul unei ample demonstrații desfășurate la Stockholm, capitala Suediei, în favoarea creării în Peninsula Scandinavă a unei zone lipsite de arme nucleare

ORIENTUL MIJLOCIU

BEIRUT 13 (Agerpres). — După o noapte relativ calmă, vineri, o serie de sectoare din estul și sud-estul Beirutului s-au bombardat de pe pozițiile situate pe înălțimi din vecinătatea capitalei, transmitând agențiile internaționale de presă. Mai multe proiectile au explodat în zona portului și în suburbia Hadith, provocând moartea a două persoane și rănirea altora. Se prezicează că o serie de obuze au căzut asupra cartierului general al armatei libaneze de la Khaled și asupra pozițiilor acestora de pe înălțimi. O.U.N. Postul de radio Beirut, citat de agenția Reuters, a anunțat că Aeroportul internațional Beirut a fost închis pentru mai multe ore.

Totodată, un purtător de cuvânt militar american a declarat că unități ale contingentului S.U.A. din cadrul Forțelor multinaționale din Liban au deschis focul, timp de o jumătate de oră, asupra unor poziții situate la est de Aeroportul internațional din Beirut.

PARIS 13. — Trimisul Agerpres, Constantin Oprica, transmite: „În parcursul de schimb al dolarului în raport cu celelalte monede occidentale. De asemenea, irinează exporturile S.U.A. și încurajează importurile, antenind agravarea dezechilibrului balanței comerciale și generând presiuni din partea cercurilor de afaceri pentru adoptarea de măsuri protecționiste vizând limitarea importurilor. Orice amănare a reducerii deficitului bugetar prezintă — se sustine — contribuie la creșterea datoriei publice și a ratelor dobânzilor bancare ale acesteia, sporește dificultățile de a se ajunge la o soluție și riscurile economice serioase care confruntă economia țării.”

ROMANIA, participantă tradițională la acest tirg de specialitate, expune, prin întreprinderile de comerț exterior „Tehnoforexport” și „ICEOOP”, gamă largă de mobilă și mic mobilier realizate de cunoscute întreprinderi pentru industrializarea lemnului din țara noastră. Încă din prima zi, standul românesc s-a bucurat de interes din partea vizitatorilor, program pentru combaterea analfabetismului, transmite agenția France Presse, adăugând că eforturi speciale vor fi făcute pentru tineri și șomeri. Potrivit unui raport oficial, citat de A.F.P., analfabeții și semianalfabeții reprezintă aproximativ 10 la sută din populație, cu toate că o statistică astfel greu de stabilit datorită absenței unor recensăminte sistematice (ultimul datează din 1946) și tăcerii celor afectați, care, jenați, nu răspund la anchete. Din cei 400.000 tineri ce se prezintă anual pentru serviciul militar, unu la sută sînt total analfabeți, iar 15 la sută sînt semianalfabeți — menționează agenția France Presse.

Furtuni și ploți torențiale în Marea Britanie

Pe tot cuprinsul Marii Britanii s-au semnalat, vineri, o furtună consecutivă, furtuni și ploți torențiale — pe alături de puternice inchi acoperite de apă, au avut loc de asemenea, în unele regiuni, viteze vântului a depășit 100 kilometri la oră, provocând mari pagube materiale.

Conferința de la Stockholm poate și trebuie să reprezinte un pas important în realizarea păcii și stabilității în lume

Opinii ale unor personalități politice

BELGRAD 13 (Agerpres). — În cadrul unei conferințe de presă, purtătorul de cuvânt al Secretariatului federal pentru Afacerile Externe al R.S.F. Iugoslaviei, a declarat în legătură cu apropiata Conferință din capitala Suediei pentru măsuri de încredere și securitate și pentru dezarmare în Europa — că țara sa „așteaptă ca la Stockholm să aibă loc un dialog politic substanțial asupra aspectelor militare ale securității europene în vederea depășirii confruntărilor și a nelămuririlor existente”. Conferința de la Stockholm — a spus el — trebuie să adopte măsuri concrete și cu implicații pe termen lung a căror aplicare ar contribui la consolidarea încrederii și securității în Europa — relatează agenția Tanjug.

STOCKHOLM 13 (Agerpres). — Primul ministru al Suediei, Olof Palme, a relevat, într-o cuvintare, marea însemnătate a Conferinței de la Stockholm și de încredere și securitate și pentru dezarmare în Europa, care urmează să se deschidă la Stockholm. Conferința, a spus el, poate deveni un pas important pe calea realizării unei păci trainice și stabile în lume. În context, premerul suedez s-a pronunțat împotriva armelor nucleare. Un război atomic poate duce la o catastrofă, la modificarea climatului pe Pământ, la o reintoarcere la perioada glacială, a subliniat el, adăugând că omenirea nu va putea supraviețui războiului nuclear și de aceea este necesar să se facă totul pentru a preveni deplănsarea lui.

BONN 13 (Agerpres). — Cu prilejul primirii membrilor corpului diplomatic acreditat la Bonn, președintele R.F. Germania, Karl Carstens, a adresat un apel tuturor factorilor politici de răspundere din lume să pecă totuși pentru ca anul '80 să constituie un deceniu al dezarmării — informează agenția D.P.A. Referindu-se la apropiata conferință de la Stockholm, președintele R.F.G. a evidențiat că aceasta constituie un pas important pe calea continuării procesului dialogului și cooperării între Est și Vest, început la Helsinki.

ACȚIUNI HOTĂRITE ÎMPOTRIVA CURSEI ÎNARMĂRIILOR

TOKIO 13 (Agerpres). — „Ne pronunțăm pentru încetarea cursului înarmărilor, împotriva construirii și amplasării de arme nucleare” — se spune într-o scrisoare adresată de profesorii în biologie Yoshiaki Ito de la Universitatea din Nagoya colegilor săi din întreaga lume. „Mesajele antinucleare” — menționează agențiile de presă — au devenit o parte componentă a luptei pentru pace a omenirii de știință. „Nu întodeauna putem participa în mod nemijlocit la demonstrațiile și mișturile pentru pace — se spune în scrisoarea profesorului nipon —, dar vrem să se știe că noi, oamenii de știință, simțim cu tot sufletul alături de această mișcare”.

În Japonia s-au constituit numeroase organizații de luptă pentru pace ale unor diferite categorii profesionale. Printre acestea se află organizații ale medicilor, muzicienilor, oamenilor de știință și cultură, totalizând peste șapte milioane de membri. Dealtfel, sondaje de opinie organizate de diverse publicații nipone relevă că majoritatea covârșitoare a japonezilor se pronunță hotărât împotriva cursului înarmărilor, pentru limitarea și lichidarea armelor nucleare, pentru eliberarea omenirii de pericolul pe care-l reprezintă uniunile arsenale militare acumulate pe Terra.

BONN 13 (Agerpres). — Președintele Uniunii persoanelor necăutate de nazism a dat publicității la Frankfurt pe Main, o declarație în care subliniază necesitatea continuării și intensificării luptei împotriva amplasării de noi rachete nucleare americane cu rază medie de acțiune pe teritoriul R.F.G., pentru demontarea instalațiilor nucleare existente și înlăturarea acestora.

ROMA 13 (Agerpres). — La Veneția a avut loc o mare demonstrație în fața sediului Federației de Federații unitare a Centrelor sindicale italiene. Au participat reprezentanți ai diferitelor partide politice, organizații obșteti, de femei și tineret, scolare și ale asocierii invocate.

bloo-noter

Un viitor în balanță

Despre apartheid — o realitate rușinoasă pentru conștiința generală umană — a început să se vorbească din nou frecvent în presa din diferite țări, odată cu manifestările care perpetuează acest gen de politică a disprețului față de oameni, sfidând deciziile internaționale și un aproburi cvasiunanime. Dar întimplarea care a avut loc nu demult în Africa de Sud este în măsură să evidențieze și mai mult absurditatea unui anume fel de a înțelege viața și de a judeca relațiile dintre ființe aparținând aceluiași specii. O fetiță abia născută a fost găsită abandonată și în jurul leagănului său s-a declanșat o vie polemică. Funcționari, medici și juriști sud-africani trebuie să răspundă la o întrebare, pentru ei, esențială: este această copilă sau metis?

În „dreptul” sud-african, clasificarea rasială se face în funcție de culoarea pielii părinților, o metodă de viață — la aduți — sau, în absența acestor criterii — după înălțimea fizică; grosimea buzelor, contourul nasului, felul părului. După toate aparențele, fetița găsită la Pretoria într-un coș de hirtie nu este de culoare, dar, potrivit unui test capilar, al cărui rezultat agenția sud-africană de presă s-a și grăbit să-l facă public, ar fi metisă. Diagnosticul a fost confirmat și de serviciile corepunzătoare ale ministerului de probleme interne, care i-a atribuit un număr de înmatriculare corepunzător categoriei rasiale respective. Dacă micuța Liza Venter — după numele infirmierei care a îngrijit-o — este declarată metisă, ea va trebui să locuiască într-o zonă de apartenență rasială și să se însoțească cu un alb. Dacă, odată devenită adultă, culoarea pielii sale — determinată de administratie — nu-i va favoriza o „reclasificare”, întreaga sa existență — și a copiii pe care îi va avea, va fi condiționată de... stabilirea culorii pielii. Mai mult încă, dacă va fi recunoscută ca albă, ea nu va putea fi adoptată de un cuplu metis, și nici invers.

Dacă asemenea fapte nu mai surprind într-o măsură care a ridicat la rang de lege supremă discriminarea în funcție de culoarea pielii, cazul în sine, al unui copil abandonat, despre al cărui trecut nu se știe nimic, dar care, ca orice ființă umană, are dreptul la viață, la dezvoltare, la educație și, ca din primele momente ale existenței sale își vede atit de dur pus în balanță viitorul nu poate să nu sensibilizeze orice conștiință omenescă. Probabil, dacă mai era în viață, și prin acest exemplu extrem, foarte real, și de absurdă este societatea în care oamenii nu sînt oameni, viitorul nu este viitor decit în măsura în care corespund unor indici de codificare ale căror criterii trebuie să le respecte, întocmai ca niște obiecte. Într-un moment istoric în care nivelul înalt al tuturor omenilor la identitate, cind sînt redescoperite și integrate în circuitul de valori universal mar opere ale artei negre, ale culturii africane, tentativele de menținere cu orice preț a unor privilegii dobândite într-o epocă atrag, iată, atenția nu numai la nivelul înalt al unor principii pe care umanitatea în ansamblu ei le recunoaște, ci și a bunului simț.

DOINA ÎNĂVEL

Declarații după vizita la Washington a premierului Consiliului de Stat al R.P. Chineze

WASHINGTON 13 (Agerpres). — După încheierea convorbirilor oficiale cu președintele S.U.A., Ronald Reagan, premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze, Zhao Ziyang, a declarat că vizita sa la Washington a fost apreciată de ambele părți ca fiind folositoare, iar discuțiile avute au fost „prietenesti, sincere și serioase”, ele contribuind la „sporirea înțelegerii reciproce” — relatează agenția China Nouă. Vizita a dovedit că în relațiile dintre China și S.U.A. s-au înregistrat unele progrese. Revedind prietenia manifestată în timpul vizitei sale de poporul american, Zhao

Situația în domeniul muncii pe plan mondial

Biroul Internațional al Muncii, organism specializat al O.N.U., a dat publicității la Geneva raportul intitulat „Situația în domeniul muncii pe plan mondial”, în care subliniază că, în prezent, în țările industrializate occidentale există 35 milioane de șomeri. Somajul, se spune în document, scoate la periferia societății mai ales tinerii, femei și muncitori cu calificare mai redusă. În raport se vorbește o analiză comună a situației de către toate țările afectate de acest fenomen, la care s-a participat expertii ai unor organisme internaționale specializate, arătându-se că s-ar putea concepe o conferință internațională în domeniul somajului. În raport se scoate în evidență, totodată, situația dificilă cu care sînt confrunțați, în țările occidentale, muncitorii emigranți.

S.U.A.: Cereri privind adoptarea unor măsuri pentru reducerea deficitului bugetar

WASHINGTON 13 (Agerpres). — Comitetul de luptă împotriva inflației, constând din membri oficialități republicane și democratice americane, a cerut președintelui și Congresului S.U.A. să adopte de urgență măsuri pentru reducerea uriașului deficit bugetar, precum și să se mențină în următorii cîțiva ani la nivelul extrem de înalt de 300 miliarde dolari, avertizînd că în caz contrar se va ajunge la o nouă recurență a inflației. Comitetul prezintă și o listă în opinia membrilor acestui grup bipartit, marele deficit bugetar american reduce resursele de capital pentru investiții productive prin împrumuturile pe care guvernul trebuie să le percepe, determinând creșterea datoriei publice și, pe această

PE SCURT

Conferința la nivel înalt de la Quito

În continuarea lucrărilor Conferinței economice latino-americane la nivel înalt, de la Quito, vorbitorii s-au pronunțat pentru un program de acțiune comun al statelor latino-americane și caribice, în vederea depășirii actualilor dificultăți din economiile lor naționale, pentru un dialog constructiv cu țările puternic industrializate, pentru intensificarea cooperării cu toate statele în curs de dezvoltare și instaurarea unui nou ordin economic internațional. ● LA RABAT au continuat vineri lucrările reuniunii ministri-

Program pentru combaterea analfabetismului în Franța

Guvernul Franței a adoptat un program pentru combaterea analfabetismului, transmite agenția France Presse, adăugînd că eforturi speciale vor fi făcute pentru tineri și șomeri. Potrivit unui raport oficial, citat de A.F.P., analfabeții și semianalfabeții reprezintă aproximativ 10 la sută din populație, cu toate că o statistică astfel greu de stabilit datorită absenței unor recensăminte sistematice (ultimul datează din 1946) și tăcerii celor afectați, care, jenați, nu răspund la anchete. Din cei 400.000 tineri ce se prezintă anual pentru serviciul militar, unu la sută sînt total analfabeți, iar 15 la sută sînt semianalfabeți — menționează agenția France Presse.

Table with program details for SIMBĂȚĂ, 14 IANUARIE, including items like 13.00 Telex, 13.05 La sfrisat de săptămîna, etc.

Table with program details for DUMINICĂ, 15 IANUARIE, including items like 9.00 Almanahul familiei, 9.30 De străjă patriei, etc.

Table with program details for MĂRȚI, 17 IANUARIE, including items like 13.00 Telex, 13.05 Clubul tineretului, etc.

Table with program details for VINEȚI, 20 IANUARIE, including items like 15.00 Telex, 15.05 Politehnică TV, etc.

SĂPTĂMÎNA TV. 14-21 ianuarie 1984